ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА ŚVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 224. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-го ГРУДНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 2, 1975 No. 224. VOL. LXXXII.

Д-Р АНТІН РУДНИЦЬКИЙ, ВИДАТНИЙ КОМПОЗИТОР, ДИРИГЕНТ І МУЗИКОЛОГ, ПОМЕР НА 73-му РОЦІ ЖИТТЯ

Томс Рівер, Ню Джерзі. — Минулої суботи, 29-го листопада, тут помер на 73-му році життя один з найвидатніших сучасних українських композиторів, диригентів і музикологів та музичних критиків, композитор виставленої УНСоюзом опери „Анна Ярославна", голова недавноствореного Світового Об'єднання професійних українських музик, дійсний член НТШ та довголітній дописувач до „Свободи", св. п. д-р Антін Рудницький. Осиротив дружину колишню прімадонну Київської опери Марію Сокіл, двох синів, також професійних музик, відомого піяніста-віртуоза Романа та скрипаля Дорія з їхніми дружинами і дітьми, сестру, відому політичну та суспільно - громадську діячку і авторку Мілену, тепер у Німеччині, та брата ред. Кедрина - Рудницького в Америці. Два старші брати, Володимир і Михайло, померли протягом минулих двох років.

Св. п. д-р Антін Рудницький

Тлінні останки св. п. Антона Рудницького покладені в похоронному заведенні Андерсона і Кемпбелла при 703 Мейн вулиці в Томс Рівер, звідки будуть перевезені в четвер, 4-го грудня, до Бавнд Бруку, де о год. 11-ій перед полуднем в церкві-пам'ятнику буде відправлена заупокійна панахида і опі-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПОМЕР ПРОФ. Д-Р МИХАЙЛО СОНЕВИЦЬКИЙ, ВИДАТНИЙ ПЕДАГОГ І АВТОР

Ню Йорк, Н. И. — В неділю вранці, 30 листопада, у місцевому шпиталі помер нагло на 83-му році життя св. п. проф. д-р М. Соневицький, визначний клясичний філолог і педагог, дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка і Української Вільної Академії Наук.

Покійний, син о. Климентія і Марії Соневицьких, народився 22 квітня 1892 року в Гадинківцях, Гусятинського повіту. Був учителем в гімназіях в Городенці, Чорткові, Станиславові, Тернополі був учителем і заступником директора гімназії Малої семінарії у Львові і учителем дівочої гімназії у Львові, рівнож викладав грецьку і латинську мови в Богословській Академії у Львові. Від 1939-го до 1941-го року проф. М. Соневицький був старшим викладачем при катедрі клясичної філології на Університеті ім. Івана Франка і старшим науковим працівником у відділі інституту літератури Академії УССР у Львові. Під час війни був учителем першої державної гімназії у Львові, відтак в Криниці, у Відні та Мюнхені, також викладачем грецької мови у духовній семінарії в Гіршберґу і в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Від 1963 року проф. М. Соневицький був звичайним професором при Українському Католицькому Університеті в Римі.

Св. п. проф. М. Соневицький

Покійний був автором численних наукових праць, останньою з яких була монументальна праця „Історія грецької літератури", перший том якої появився в 1970 році в Римі. Він працював над завершенням другого тому до останньої хвилини життя.

Осиротив дружину Ольгу і двох синів, проф. д-ра Ігора з родиною, і мгра Ростислава. Панахиди в понеділок і вівторок, 1 і 2 грудня, в годині 7.30 вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку, а похорон в середу, 3-го грудня, в годині 9-ій рано з цього ж заведення до Української Католицької церкви св. Юра, опісля на Український Православний цвинтар св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Антін Ковар прийнятий до Вест Пойнту

Нюарк, (Н.Н.). — На основі визначних успіхів, зразково пройдених іспитів та на підставі різних рекомендацій, зокрема сенатора Г. Вілліямса і конгресмена Р. Родіно, студента Антона Ковара прийнято до Військової Академії Вест Пойнту.

Антін Ковар народився 1957-го року в Буенос Айресі, Арґентина. У 1961 році він разом з батьками приїхав до Америки, поселившись в Нюарку, Н.Дж. Тут, у початковій українській католицькій школі св. Івана Хрестителя завжди був поміж найкращими учнями, а зі закінченням 8-ої кляси одержав нагороду за зразкове навчання. Відтак він вчився у Вейлсбурґській середній школі, закінчуючи її дипломом найкращого учня тієї школи. Окрім англійської мови, він добре володіє українською та еспанською мо-

Кадет Антін Ковар

вами. На протязі років визначався активністю в організації СУМА та в спортовому Т-ві „Чорноморська Січ".

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД РОЗПОЧАВ ВІДВІДИНИ КИТАЮ

Пекін. — У понеділок, 1 грудня, президент Джералд Форд прибув сюди на 4-денні відвідини, під час яких старатиметься поліпшити й поширити зв'язки з Китайською Народною Республікою, розпочаті більше ніж три роки тому тодішнім президентом Ричардом Ніксоном. Вже того самого дня в Пекіні відбувся бенкет в честь президента Форда, його жінки Бетті та чільних представників уряду ЗСА. З уваги на поганий стан здоров'я генерального секретаря Мао Тсе-тунга та прем'єр-міністра Чу-Ен-лая, американських гостей вітав Тенґ-Гсіао-пінґ, перший заступник прем'єра, який протягом останніх кількох місяців в дійсності кермує урядом Китаю.

Президент Форд має відбути зустріч з Мао-Тсе-тунгом у вівторок або в середу. Коментатори припускають, що китайський лідер правдоподібно знову перестерігатиме Президента про небезпеку, яка криється в політиці детанту між ЗСА та СССР, бо, як відомо, протягом останніх кількох місяців ряд китайських провідників критично висловлювалися про політику Вашінґтону відносно Москви, твердячи, що американський уряд старається робити завелико концесій для Совєтського Союзу, що на думку китайців, тільки заохочує совєтів поширювати свої впливи та здійснювати імперіялістичні пляни. Самі речники Білого Дому не сподіваються, що відвідини президента Форда в Пекіні внесуть будь-які важливіші зміни в дотеперішні відносини між Вашінґтоном і Пекіном, хоча Президент заперечив, що ці відвідини матимуть „тільки символічне значення".

Президент Форд відлетів з Вашінґтону в суботу, 29 листопада, прибуваючи до Фербенксу, Аляска, того самого дня. В Алясці Президент відбув інспекцію нафтопроводу, який тепер будують із північної до південної частини того стейту. Нафтопровід має бути закінчений 1977-го року, а до 1980 Аляска постачатиме 20 відсотків всієї американської нафтової ропи. У Фербенксі президент Форд заявив, що хоча між ЗСА та Китайською Народною Республікою існують „фундаментальні різниці", то обидві країни мають спільну мету, а саме, забезпечення миру в Азії. Він також заявив, що обидві держави противляться вмішанню будь-якої країни в внутрішні справи інших держав, тим тавруючи вмішання СССР у громадянську війну в Анґолі.

Із Аляски президент Форд відлетів до Токіо, Японія, де на летовищі відбув одногодинну нараду з міністром закордонних справ Кіічі Міязаве та представником імператора Гіроґіта. З Токіо президент прибув до Пекіну. Після 4-денних відвідин Китаю, президент Форд має відвідати також Індонезію та Філіпіни, а 7-го грудня прибути до Гаваїв. Новорот до Вашінґтону запланований на 8-го грудня.

Джон Стівенс найменований на члена Найвищого Суду

Вашінґтон. — Перед своїм виїздом на Далекий Схід, президент Джералд Форд найменував Джона Пола Стівенса, дотеперішнього суддю Апеляційного суду в Чікаґо, на члена Найвищого Суду ЗСА. Якщо Сенат затвердить цю номінацію, то Стівенс займе місце Вілліяма О. Дагласа, який з уваги на поганий стан здоров'я зрезиґнував два тижні тому. Стівенса, який є поміркованих поглядів, колеги вважають високо кваліфікованим юристом. Він прийде на місце Дагласа, який був одним з найбільш ліберальних членів Найвищого Суду в історії ЗСА. Хоча погляди Стівенса і Дагласа дуже різняться, то коментатори не передбачують великої зміни в загальному наставлені

Джон Стівенс

Найвищого Суду до різних проблем, бо протягом останніх кількох років цей суд вирізнявся своєю поміркованістю і тому суддя Даглас часто був переголосований своїми колегами. Як відомо, Найвищий Суд складається з 9-ох членів.

„Антибольшевики оголошують боротьбу проти СССР" — інформують в Німеччині

Мюнхен. — Під заголовком „Антибольшевики оголошують боротьбу проти СССР" центральне німецьке пресове агенство — ДПА — подало 13-го листопада ц. р. таке повідомлення:

„У знищенні совєтської імперії з середини" — бачить президент Антибольшевицького Бльоку Народів (АБН) і голова Організації Українських Націоналістів (ОУН), Ярослав Стецько — єдиний шлях, щоб не допустити до світової війни. Перед АБН-Конференцією, яка влаштовується спільно в Европейською Радою Свободи в Мюнхені, говорив він в четвер перед мюнхенською пресою про капітуляцію Заходу перед Москвою в Гельсінках. Захід відписав поневолені в СССР і в сателітних країнах народи і погодився зі статусом кво поневолення. Твердження федерального канцлера Гельмута Шмідта про те, що Москва виявила готовість можливо шляхом білатеральних переговорів мирним шляхом ревідувати границі, це „наївна ілюзія». Суть проблеми одначе не є ревізія границь, але «розвал російської колоніяльної імперії і відновлення національно-державної незалежности поневолених в СССР народів, як рівнож ліквідація комунізму і російської колоніяльної системи в сателітних державах». Я. Стецько заявив: без спротиву поневолених народів був би Захід вже давно жертвою агресивного СССР. Поневолені народи творять перший фронт, «який рятує Захід перед заливом комуністичної потопи»" сказано в повідомленні агенства ДПА.

ЗАПОВІДАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ ЛЕОНІДА ПЛЮЩА

Пресове Агентство „Ассошіейтед Пресс" минулої п'ятниці, 28-го листопада, подало з Москви інформацію про можливість звільнення Леоніда Плюща, запротореного майже чотири роки тому до психіятричного закладу в Дніпропетровську, та про можливість його виїзду, разом з дружиною Тетяною, із Совєтського Союзу. В повідомленні пресового агентства, поданому частиною американської преси, сказано:

Леонід Плющ

„Леонід Плющ, український математик заарештований в січні 1972-го року під закидом антисовєтської агітації та проголошений божевільним і запротрений до психіятричного закладу, може бути швидко звільнений та одержати дозвіл на виїзд на Захід — повідомлено тут з дисидентських кіл. У повідомленні сказано, що дружині Плюща, Тетяні, після особистої інтервенції в міністра здоров'я Бориса Петровського, власті сказали, щоб вона приготовила виїздні візи для її чоловіка і родини. В діягнозі Плюща сказано, що він має „реформаторські ілюзії" — інформує „Ассошіейтед Пресс".

З поінформованих джерел додатково повідомлено, що рішення в справі звільнення і виїзду Плюща та його родини мало б запасти в найближчий четвер, 4-го грудня.

Пленум журналістів Української ССР критикує „недоліки"

Київ. — Для розгляненя завдань засобів масової інформації і пропаганди у підготовці до XXV з'їзду ЦК КПСС і такого ж з'їзду Компартії України, був скликаний пленум правління Спілки Журналістів УССР, який відбувся 21-го листопада ц. р. в Києві. Інформуючи про пленум, газета „Молодь України" з 22-го листопада, між іншим, відмічує, що пленум „критично оцінюючи зроблене, звернув головну увагу на існуючі недоліки і опущення". У доповіді, яку на пленумі виголосив заступник завідуючого відділом пропаганди і агітації ЦК Компартії України В. Ф. Возіянов, та в інших виступах критиковано пресу й інші засоби масової інформації за те, що вони „недостатньо висвітлюють питання підвищення ефективності виробництва, зростання продуктивности праці, впровадження передового досвіду досягнень науки і техніки, слабо аналізують роботу відсталих колективів промисловости і сільського господарства". У доповіді Возіянова підкреслювалось, що обов'язком преси є всебічно підтримувати ініціятиву і творчість мас, яскраво і глибоко розкривати характер і зміст патріотичних починів, вказувати на зобов'язання по підготові до XXV з'їзду ленінської партії". Інші доповідачі звертали увагу, що „слід у всій повноті розповідати про торжество ленінської національної політики, дружбу народів нашої країни, їх інтернаціональне братерство, переконливо показувати великі успіхи зовнішнього курсу КПРС, плодотворну діяльність Центрального Комітету партії, Політбюро ЦК на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим по реалізації програми миру". Пленум також розглянув підсумки пленуму, що їх подав голова Спілки В. Я. Сіробаба, і „прийняв відповідні постанови", — сказано у повідомленні „Молоді України".

КГБ вживає Кубу для „експортування революції"

Вашінґтон. — Сенатська підкомісія для внутрішньої безпеки поінформувала, що ще минулого літа одержала інформації, що кубинський прем'єр Фідель Кастро співпрацює із совєтським КГБ з метою „експортувати комуністичну революцію до Пуерто-Ріко та ЗСА". Два довголітні свідки поінформували американських законодавців, що КГБ вживає кубинську Директорію Загальної Розвідки для поширення антиамериканської пропаганди і діяльности в Пуерто-Ріко та в самих З'єднаних Стейтах. Ця кубинська розвідча агенція контролює діяльність Соціялістичної партії Пуерто-Ріко, а також діяльність терористичної організації: Збройні Сили Пуерторіканського Визвольного Фронту. Ця організація твердить, що це саме її члени недавно підклали бомби в будинку Державного Департаменту у Вашінґтоні та в кількох банках у Ню Йорку. Свідки перед сенатською підкомісією твердили, що з доручення КГБ уряд Фіделя Кастра підтримує терористичну діяльність цих пуерторіканських екстремістів на території ЗСА, на форумі Об'єднаних Націй провадить дипломатичну офензиву в справі незалежности для Пуерто-Ріко, хоча в останніх загальних виборах в 1972-му році партії, які вимагають незалежности для Пуерто-Ріко, одержали тільки 4 відсотки голосів, а в самому „коммонвелті" Пуерто-Ріко піддержує крайньо ліву Соціялістичну партію. Сенатська підкомісія одержала інформації, що контрольовані безпосередньо Гаваною, а посередньо КГБ, пуерторіканці плянують перешкоджати відзначенню 200-річчя Американської Незалежности, наприклад, на 3-го липня 1976 року думають зорганізувати протестаційну демонстрацію у Філядельфії, в якій мали б взяти участь не тільки пуерторіканці, але також негри, американські індіяни, американці мехіканського походження та інші етнічні групи.

ПРОФЕСОР ЮРІЙ ФЕДИНСЬКИЙ ОЧОЛИВ НОВОСТВОРЕНУ АСОЦІЯЦІЮ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

Урбана, Ілл. – В днях 15-16 листопада тут у приміщеннях Іллінойського університету відбулись перші загальні збори Асоціяції Українських Студій. Присутні на зборах члени-основники цієї новоствореної та заінкорпорованої інституції прийняли статут, що відповідає усім вимогам неприбуткових корпорацій, опрацювали програму діяльности, яка проходитиме головно в двох аспектах: тобто, сприяння й популяризації українських студій у високих школах ЗСА й Канади та в дослідчій і довідковій праці над українською біографією, яка ще й досі вважається чи не найбільш упослідженою ділянкою українознавства.

Першою поважною публікацію Асоціяції слід уважати „Біографічний Довідник Українців у Північній Америці", який вже вийшов з друку і в короткому часі (після закінчення процесу оправи) появиться на книгарських полицях. Над цим монументальним виданням працювали члени - основники Асоціяції, бувши членами його Редакційної Колегії.

Першу Управу Асоціяції Українських Студій вибрано в такому складі: голова — д-р Юрій Фединський, Індіяна університет, Блумінґтон; заступники голови — д-р Петро Стерчо, Дрексел університет, Філядельфія, і мгр Андрій Григорович, Торонтонський університет, Торонто. Секретар-скарбник — д-р Дмитро Штогрин, Іллінойський університет, Урбана-Шампейн; редактор запляннованого серійного видання української біографії — мгр Микола Липовецький, Торонтонський університет, Торонто; архівар — д-р Роман Верес, Український Бібліографічно-Довідковий Центр, Чікаґо.

У пляні праці Асоціяція на найближчий час між іншим намічено нав'язати тісні зв'язки з окремими українськими, канадськими та американськими науковими і професійними організаціями і присвятити пильну увагу для поширення членства Асоціяції, присднуючи заціклавлених і компетентних у вищезгаданих проблемах осіб.

Рідна Школа в Детройті відзначила своє 25-річчя

Детройт, Міч. (ПР). — „Рідна Школа" в нашому місті святкує в цьому році 25-ліття свого існування і діяльности. Ще 14 червня ц.р. відбулася перша імпреза із ряду запланованих ювілейних, а саме, прощання абсольвентів Школи Українознавства на рідношкільному балю, а оце 15 листопада влаштовано знову зустріч учнів цієї школи з українською громадою Великого Детройту. Ця ювілейна імпреза-зустріч відбулася в Комюніті Артс Авдиторії на Вейнському університеті.

Програму вечора відкрив коротким словом Осип Сливинський, голова Т-ва „Рідна Школа", яке є спонзором Школи Українознавства. Пані Ірина Тарнавська, директор школи, привітала приявних гостей та змалювала в коротких словах стан школи в біжучому навчальному році. З привітами з нагоди 25-ліття Школи Українознавства виступили Микола Кавка від УККА — Відділу Південно-Східного Мічіґену і Богдан Петрина, голова Відділу Метропольного УККА. Д-р Едвард Жарський, голова Шкільної Ради УККА, не міг приїхати на цю імпрезу особисто, але переслав свою доповідь і її відчитала Марія Лазарчук, учителька Школи Українознавства. Програму вечора заповнили учні школи або її випускники, тим то й цілий вечір був цікавий, випроваджуючи на сцену багато нових лиць, багато нових талантів.

У програмі були фортепіянове сольо Ані Никифорук, сольоспів Яреми Цісаря при акомпаньяменті його дружини Лариси, „Український козацький танок" Мотрі Макар-Федірко і фортепіянове тріо Василя Витвицького у виконанні Соні Стельмах (фортепіяно), Романа Скипакевича (скрипка) і Ростислава Швайкуна (чельо).

Окремо треба згадати два групові виступи колишніх і теперішніх учнів школи, що їх публіка прийняла з великим захопленням, а саме Едварда Козака „Ослача Лавка" — сценка у виконанні колишніх учнів Марії Гриньків, Романа Величковського, Андрія Дужого, Дарії Кривої і Ірини Футяк у підготові Катерини Кривуцької, заслуженої артистки українських театрів, і „Рідна Мова" — поетичний монтаж укладу Ірини Тарнавської, директора Школи Українознавства. Цей монтаж виконали учні 8-ої кляси школи: Марія Балтарович, Андрій Бараник, Петро Ворик, Мирон Карпій, Євген Никифоряк, Марічка Никифоряк, Марко Присяжнюк, Марта Ременюк та Уля Юрків.

Програму вів молодий адвокат Роман Тарнавський, колишній учень Школи Українознавства.

На програмі цього вечора була подана перша листа жертводавців на т.зв. ювілейний фонд „Рідної Школи". По кількох тижнях після проголошення заклику до збірки на цей фонд зголосилося кільканадцять індивідуальних і кілька організацій жертводавців на суму понад одної тисячі долярів.

В музеї Науки й Промислу в Чікаґо буде „Український День"

Чікаґо, Ілл. (Ярослава Панчук). — Заходами 22-го Відділу Союзу Українок Америки у вівторок, 9 грудня, відбудеться тут в Музеї Науки й Промислу „Український День" в рамках імпрези різнонаціональних груп: „Різдво кругом світу". В мистецькій різдвяній програмі виступить ансамбль „Верховина" при катедрі св. о. Миколая (юний хор, студентський хор „Спудеї", гітаристи), танцювальна група при парафії св. Володимира і Ольги. Програмою проводитиме, пояснюючи рівночасно українські різдвяні звичаї, Ліда Ткачук. Протягом дня до 5 год. вечора в ресторані Музею можна буде дістати обід з традиційних українських страв. Того ж дня, і так протягом цілого різдвяного сезону між ялинками різнонаціональних груп пишатиметься українська ялинка. Влаштуванням „Українського Дня" рік-річно займається 22 Відділ СУА, що його очолює Люся Самбірська.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Два розуміння детанту

Хоча верховоди Совєтського союзу часто говорять про різні користі, які нібито має принести для цілого світу теперішня політика детанту, то вони ясно зазначують, що детант цілком не означає припинення ідеологічної боротьби, а навпаки, під сучасну пору вимагає її посилення на всіх обширах.

В тому і головна різниця між поглядами Заходу і Москви щодо застосування політики детанту на практиці. Тоді, коли французький президент Жіскар д'Естен під час відвідин в Москві минулого місяця висловив побажання, щоб детант був застосований не тільки в політичній, але також і в ідеологічній площині, то генеральний секретар КПСС Леонід Брежнєв відповів, що „міжнародний детант в жадному випадку не означає припинення ідеологічної боротьби". В совєтському розумінні „ідеологічна боротьба" не охоплює тільки конфронтації ідей та поглядів, але навіть збройну конфронтацію. Москва зараховує до „ідеологічної боротьби" свою активну підтримку для комуністів Північного В'єтнаму, які збройною силою завоювали Південний В'єтнам, як також „ідеологічною боротьбою" вважає те, що посилає зброю для марксистської фракції в Анголі і фонди для комуністичної партії Португалії.

Говорячи про потребу „міжнародної розрядки" Москва застерігає собі право не тільки ширити марксистську пропаганду по цілому світі, але також активно піддержувати різні нібито „національні визвольні рухи". В той час кремлівські верховоди всілякими способами стараються ізолювати населення Совєтського Союзу від ідей та інформацій із Заходу, хоча Брежнєв підписав Гельсінкську Декларацію, яка містить постанову про „вільніший обмін людьми, ідеями та інформаціями". Коли західні політичні лідери вимагають від Москви додержання цієї постанови, то совєтські чинники називають ці вимоги „вмішуванням у внутрішні справи". Москва до тієї міри старається ізолювати населення Совєтського Союзу від нібито „підривних ідей із Заходу", що ще досі совєтські власті не поінформували своїх громадян, що цього і наступного років вони їстимуть хліб із американської пшениці.

Тоді, коли Совєтський Союз від самого початку старається використати політику детанту для поширення своїх впливів і здобуття намічених цілей, політичні провідники західніх країн, зокрема Америки, наївно вірили, що детант справді доведе до міжнародного відпруження, включно з припиненням або принаймні послабленням ідеологічної боротьби. Американці, які в щоденному житті звикли до переговорів в добрій вірі, тобто до переговорів, які доводять до дійсних компромісів, думали, що ці критерії можна застосувати також до переговорів із СССР щодо детанту. Виявилося, що вони помилялися. Але виглядає, що навіть державний секретар Кіссінджер починає розуміти цілком іншу совєтську інтерпретацію поняття детанту, і тому перестеріг Москву, що ЗСА „ніколи не дозволять на те, щоб детант став знаряддям для однобічної користи".

Прошені патріоти

Від деякого часу в нашій громаді приймається звичай просити і запрошувати громадян до виконання того, що є їхнім обов'язком. Ми прохаємо людей забезпечуватись в Українському Народному Союзі, хоча це обов'язкова потреба в найкращому власному інтересі кожного, прохаємо посилати дітей до Рідної Школи, прохаємо брати участь в національних імпрезах, прохаємо складати національний даток до Народного Фонду УККА та пожертви на інші добрі цілі. І так поступово наш громадський провід перетворюється у прошаків, а громада у прошених патріотів.

Колись було інакше. Основоположник „Свободи" о. Григорій Грушка вже в перших числах цієї газети не прохав, але пригадував і закликав: „нехай буде проклятий кожний, в чиїх жилах пливе українська кров і хто про долю свого народу не дбає". Подібне, хоч і не таке гостре становище займали колись д-р Лука Мишуга, д-р Дмитро Галичин, Роман Слободян та інші наші провідні діячі, які принагідно „гриміли" на громаду, щоб вона виконувала свій „песій обов'язок" супроти себе самої і свого народу. І це мало успіх.

Очевидно, що не можна мати нічого проти чемностевої форми звернень до громади і громадян, прохаючи їх, щоб вони виконали свою повинність. Проте, можна і треба мати поважні застереження проти тих „прошених патріотів", які пальцем не порушать, цента не дадуть і кроку не зроблять, якщо їх про це хтось уклінно не попросить.

Саме тепер розгортається збірка Національного Датку до Народного Фонду УККА. Наша Екзекутива УККА і зокрема її екзекутивний директор дуже ввічливі і чемно та усердно прохають усіх, щоб виконали цей свій обов'язок та склали свій Національний Даток. Проте, може трапитись, що ці прохання до когось не дійшли, або місцеві збірщики Національного Датку не могли сконтактуватись, отже їх закликаємо: не будьмо „прошеними патріотами" і самі складімо нашу щедру пожертву на так дуже корисну і потрібну працю нашої громадської централі на руки місцевих збірщиків, а якщо їх немає, то перешлімо цю пожертву безпосередньо до канцелярії УККА. Наша пожертва на таку ціль це наша повинність і наш обов'язок. Виконаймо їх і без окремого прохання!

Совєтські підводні човни вживають кубинські порти

Вашінґтон. — Пресове агентство „Ройтерса" інформує, що совєтські підводні човни, узброєні далекосяжними ракетами, які спроможні нести по кільканадцять атомових головок, вже протягом довшого часу вживають кубинські порти за свої бази. Покликаючись на журнал „Авіейшен Вік" за 24-го листопада,' „Ройтерс" твердить, що совєтські ракети того типу можуть бути вистрілені з віддалі понад 500 миль від цілі. Як відомо, Куба лежить тільки 90 миль від берегів ЗСА. Хоча згадані ракети спроможні нести атомові головки, то американські військові спеціялісти вказують, що досі не можна було перевірити, чи ці ракети дійсно узброєні атомовою зброєю.

П. Феденко

ДИКТАТОР ФРАНЦІСКО ФРАНКО

(1)

20 листопада помер у Мадріді Франціско Франко, „хенераліссімо" Еспанії, доживши до 82 років. Від 1939 р. він був „рішальним чинником" в Еспанії, коли закінчилася громадянська війна перемогою його війська. („Рішальним чинником" називали Юзефа Пілсудського в Польщі після перевороту 1926 року).

Шлях, яким дійшов до влади в Еспанії ген. Франко, був дуже заплутаний і небезпечний. 1931 року зрікся трону король Альфонс XIII. В Еспанії проголошено республіку. Віддавна в тій країні був поширений нахил до повстань, до громадянської війни. В тій країні були сильні групи анархістів. Однак найсильнішою була партія соціялістична. Тим то після проголошення республіки, на чолі уряду стояли демократичні соціялісти, як Ларґо Кабаллеро та інші. Комуністична партія московської орієнтації не мала в Еспанії впливу. Але так звані „троцькісти" були добре зорганізовані і піддержували республіканський уряд, в якому діляли соціялісти й ліберали. До цього уряду Сталін ставився з ненавистю, бо знав, що партія троцькістів (РОИМ) сприяла республіканцям.

Немало клопоту мав республіканський уряд з анархістами, що не любили „буржуазного порядку" і чинили всякі беззаконні діла. Від них особливо зазнало шкоди католицьке духовенство, яке, за давнім звичаєм, було на стороні старого режиму: „Союз трону і вівтаря"... Фанатики убивали духовних осіб, грабували й палили церкви та манастирі.

Еспанія була в той час країною убогою, з нерозвиненою індустрією,з примітивним рільництвом. Тільки садівництво, дерева оливкові й цитринові, процвітало в в південних теплих областях країни та виноградництво й виноробство. Земельна власність була в руках багатої шляхти, народні маси жили убого. Людність Еспанії була переважно неписьменна.

На вищому культурному рівні стояли катальонці з їх столицею Барсельоною над Середземним морем і баски на півночі (Більбао, Пампльона, Сан Себастіян). В цих „національних" областях уживалося місцевих мов у пресі, в церквах, в адміністрації. Окремою мовою від еспанської говорять також жителі области на західнім побережжі Еспанії, що має назву „Ґалісія".

Звідти родом був Франціско Франко. Він був сином військового скарбника і вибрав собі військову кар'єру. Невеликий на зріст молодий офіцер визначився на службі в колоніяльному війську в Африці і дуже скоро дістав ранґу генерала. На початку республіканського режиму Франко вірно служив урядові. Але в той час, коли в Европі повиростали як гриби по дощі диктаторські режими, Франко обдумав свій плян, як створити режим під його проводом в Еспанії. Він знайшов шлях до диктаторів німецького й італійського — Гітлера й Муссоліні — і вони пообіцяли Франкові допомогу.

З Африки прилетів Франко в місто Бурґос в Еспанії і тут 18 червня 1936 р. проголосив збройний рух проти республіканського уряду. Це повстання викликало сильну відсіч з боку широких мас народу, що сподівалися від республіканського уряду реформ на свою корисіть. Почалася кривава боротьба, в якій по обох боках на чолі полків стояли генерали колись одної армії: Ген. Мола у війську Франка, ген. Міяха в республіканській армії.

Військо Франка не мало успіхів на початку громадянської війни. Але Франка врятувала інтервенція з Італії та Німеччини. Муссоліні послав до Еспанії 50 тисяч свого війська, Гітлер допоміг зброєю та летунством, яке кидало бомби не тільки на республіканське військо, але й на безборонні міста й села на території республіканців. Так знищено стародавнє місто Ґерніку, що було святинею народу басків.

Кавальонці й баски билися на стороні республіканського уряду, який визнав цим народам широку автономію. Від Франка баски й катальонці не сподівалися нічого доброго, бо він був за „єдину, неділиму Еспанію". Баски мали в рядах республіканців своє військо під власною командою. Баскійське католицьке духовенство брало активну участь в обороні своєї автономної республіки.

Уряди чотирьох великодержав — Англії, Франції, Німеччини та Італії проголошували невтручання до громадянської війни в Еспанії, однак Гітлер і Муссоліні не вважали на свої обітниці і активно допомагали Франкові. В Парижі й Лондоні панували настрої „аби тихо - лихо", щоб не дражнити німецького диктатора і не викликати европейської війни.

Республіканському війську в Еспанії допомагали добровольці з різних країн, також з Америки — демократи й комуністи. Деякі з них пізніше прославились у літературі: Геминґвей, Орвелл, Кестлер та інші. Відомо, що на боці республіканців бився теж український курінь, набраний серед українських робітників у Франції.

Москва вела криводушну політику супроти еспанських республіканців. Агенти Сталіна створили в Еспанії своє НКВД і почали нищити в першу чергу партію Троцького і всіх, що ставилися критично до Сталіна. Згадаємо, що саме в той час Сталін чинив криваву чистку в своїй партії, якою знищив майже всіх „старих большевиків" і маршалів червоної армії. Москва постачала зброю республіканському війську, але малими порціями, і вимагала, щоб республіканці давали більше впливу тим еспанським комуністам, що слухали наказів Сталіна. За зброю вимагала Москва плати золотом і взяла в заставу золотий фонд Еспанії. Це золото й досі в Москві. Однак Сталін не додержав умови і не давав республіканцям потрібної зброї.

(Продовження буде)

І. Вовчук

ПРО ДЕМОКРАТИЗАЦІЮ „СОВЄТСЬКОГО ОБЩЕСТВА"

(Розважання)

II

Першу частину брошури „Про Країну і Світ" названо „Совєтське суспільство". Дух великодержавства, — „отечественний" чується в самому окресленні. Не про російське і не про грузинське або литовське чи українське суспільство говориться в брошурі, а про „совєтське", як і в брежнєвській політиці єдинодержавства, з її маренням про створення совєтського народу з націй союзних республік, силою включених в імперський комплекс — СССР. Під поволокою миротворного туману там провадиться національно - культурне винародовлення, найбільше лихо сучасности, заглушаючи те галасливою пропагандою, що в СССР діє „найсправедливіша", „н а й г уманніша", „найпередовіша" державна система з найвищою продуктивністю праці і таким же рівнем життя.

„Совєтське суспільство", що є начебто витвором соціялістичної системи, яку автор називає системою державного капіталізму, де впроваджено цілковиту партійно - урядову монополію в усіх галузях життя. „Це герметично закапсульована тоталітарна поліційна держава", в якій несвобода родить терор в руках бездарної, очманілої в догматиці бюрократії. Оте „совєтське суспільство" А. Сахаров розглядає з економічного й соціяльного погляду, зовсім поминаючи імперську політику національного поневолення.

В країні з величезними природніми ресурсами на протязі 58 років соціялістичного господарювання панує економічна перенапруга. Соціялістична економіка неспроможна звести кінці з кінцями. Замість обіцяного раю на землі, що допомогло большевикам захопити владу, в країні витворено такий низький рівень життя населення, який західньому робітникові важко уявити. В своїх порівняннях життя в СССР з Заходом, на базі вартости продуктів харчування, А. Сахаров, прирівнявши доляр до двох карбованців (підвищена ціна карбованця), твердить, що місячний заробіток робітника в СССР виносить від 30 до 55 карб. А в ЗСА, де 400 долярів місячно заробітку вважається для родини з чотирьох осіб урядовою межею бідности, робітник заробляє пересічно 600 до 800 долярів.

Навіть і за часів економічних труднощів і криз становище безробітного, при існуючій державній допомозі далеко краще в ЗСА, як працюючого робітника в СССР. А. Сахаров підкреслює, що... „американцям є куди відступати, навіть знизивши рівень життя в п'ять разів, ви все ще будете жити багатіше, як живуть люди найбагатішої в світі соціялістичної країни". В аналізі економічного стану „совєтського суспільства А. Сахаров вважає, що в СССР немає ніяких виглядів при нинішній системі керівництва життям усунути економічне відставання країни і догнати передові промислові країни в продуктивності праці і в інших показниках. З нього випливає постійна мілітаризація економіки — важка для населення і загрозлива для світу. А в країні створюється постійна економічна перенапруга і цілковита відсутність резервів.

За фасадою „совєтського суспільства", тисячі людей якого метушаться в центрі Москви, автор бачить... „море людського горя, труднощів, ненависти, жорстокости, найглибшої втоми і байдужости, які накопичувались десятиліттями і руйнують підвалини суспільства". А в тисячах сіл і невеликих міст країни зранку люди стають в черги біля продовольчих крамниць, чекаючи, коли привезуть хліб. А як привозять якийсь дефіцитний товар, то в чергу збігається ціла округа. Навіть в найгарячішу в сільському господарстві пору року люди, в більшості жінки, стоять коло крамниць, бо втратили внутрішні стимули до праці після відчуження їх від землі. „Завершенням соціяльного стану суспільства є люмпенізація, розпуста і трагічне напоювання великої маси населення, в тому числі жінок і молоді. Споживання алькоголю на душу населення втричі більше, як в царській Росії". П'ють скрізь і про це говориться в гущі народній:

„Багато водки, мало бань,
І над кожном колоском
В барабани б'є райком".

На тлі уніфікованої, обезличеної сірої убогости в імперському морі горя людського особливо виділяється партійно бюрократичний шар — номенклятурники, як вони себе звуть. Для них в країні створено особливий спосіб життя, що визначається чітко окресленими становищами з привілеями в системі. На всіх ступенях соціяльного життя країни вони є „хазяїнами", „головами", „директорами", „інспекторами", і це визначає

(Закінчення на стор. 5-й)

ЗОРЕСЛАВ

Присвячую В. Гренджі-Донському

ПОЕТЕ, ТЯМ!

Поете, тям: товпа розбурхана словами
Зірветься, з лавру уплете тобі вінець,
І шлях, куди підеш ти, вистелить квітками
І виллє пред тобою всю любов сердець.

Тобі грімке: „Осанна!" загримить луною
І кине тобі гарних рож і квітів снІп,
І авреолю запалить над головою,
І вся з поклоном припаде тобі до стіп.

Та тям, поете! Так колись товпа вітала
Не генія, а геніїв Творця — Христа
І, поклонившися, взяла і розіпняла
Й глумилася Йому: „Ану-ж зійди з хреста!"...

Як нині всі перед тобою б'ють поклони,
Так завтра Юдою і зрадником назвуть!
І оплюють лице — погуеш їх прокльони —
Піруть тебе і, збичувавши, розіпнуть!

Та ти, поете, на людей не оглядайся;
Нехай хвалять і розпинають, — мужньо стій!
Ні славою, ні злобою не зворушайся,
А стій могутньо, твердо серед своїх мрій!..

Ужгород

Володимир Барагура

МІШАНІ ПОДРУЖЖЯ — ЖИТТЄВИЙ РЕАЛІЗМ

(2)

Коли всякі арґументи батьків чи громадська опінія не помагають, тоді, замість доводити до скандалу, треба переставитися на інші рейки, що довели б до раціональної, позитивно-компромісової розв'язки.

Категорично заборонити дочці чи синові вибрати подруга з чужо-національного середовища, чи виректися їх доведе до повної втрати не лише одного члена нашої і так знесиленої і вбогої на людський потенціял і ресурси спільноти, але й до втрати потенційної можливости приєднати до родини й нашої спільноти члена іншонаціональної групи та їхніх дітей. Це важливе зокрема по жіночій лінії, бо є майже правилом, що замужня донька тяжить до своїх батьків до свого родинного дому і тим самим притягає за собою чоловіка і дітей. Та й не в усіх випадках сини відстають від своїх рідних після одруження з не-українкою. Цю обставину тяжіння до рідного дому треба дискретно й уміло використати.

Маємо багато прикладів, що не-українці, які одружуються з українками, „пристають" до їх родини, вінчаються в нашій церкві за нашим обрядом, весілля відбувають за нашими звичаями. Вони ходять до нашої церкви, хрестять дітей у нашому обряді, засвоюють собі наш щоденний побут, багато з них вивчають українську мову, посилають дітей до українських шкіл і організацій, відвідують наші культурні й мистецькі імпрези, стараються пізнати ближче націю, з якої походять їх дружини. Так не тільки не-українець пізнає наш нарід, але через нього можна мати контакт з його національною групою й використати це для нашої справи.

Після цих вступних кроків приходить глибший контакт з українством — пізнання його історії, культури, ознайомлення з його змаганнями.

Нехіть, відпихання, арогація доведуть до протилежних наслідків: відстане від родини й українства не лише власна дитина, але й її товариш життя і вся їхня майбутня сім'я.

Мішані подружжя — нічого нового, вони мають у світі і в нас свою історію. Українські князі шукали подружніх зв'язків по всій Европі, як взагалі всі пануючі роди через подружжя старалися скріпити свою державу і зберегти мир та втримати добросусідські взаємини.

На рідних землях було багато мішаних подруж і неодин наш визначний громадянин був одружений з не-українкою, нерідко з ворожої нам нації. Неодин наш великий чоловік вийшов з мішаного подружжя.

Коли таке явище мало місце на рідних землях, тоді годі дивуватися, що воно трапляється і тут, де умови до цього куди сприятливіші. Молоді люди живуть під тиском довкілля, бачать, що їх товариші входять у міжнаціональні подружжя, а втім молодь не має тієї нехоті й настороженого наставлення до чужинецького світу, яке мали ми на батьківщині до наших сусідів-окупантів.

Мішані подружжя приходять звичайно, як сильне потрясення для родини й оточення. Вони деколи сподівані, деколи падають „як грім з ясного неба". Батьки, які мають дітей у подружньому віці, живуть наче під терором, дістають свого роду психічний комплекс зі страху, щоб їх дитина не одружилася з чужинцем. Зокрема переживають це тяжко батьки, заанґажовані в політично-громадському, суспільному, культурному чи науковому житті. Також такі,

(Закінчення на стор. 7-й)

Остап Тарнавський

КАПІТАНОВІ РІДНИХ КОРАБЛІВ

Слово над відкритою могилою св. п. Богдана Кравцева

І ось причалив корабель в останню пристань, куди його довів Великий і Невблаганний Капітан людського життя. Але кораблі Богдана Кравцева — не ті, про які співав Бодлер:

Підняти якір час! Глянь,
Глянь, капітане
Смерте!
Цей край для нас нудний,
о, Смерте, відчалім!

Кораблі Богдана Кравцева — це оті

„наші човни паперові,
ті колишні, що ми їх
зряджали малі,
молоді, повні віри,
невтомні —
в буйний світ образів,
в неодкриті краї,
на далекі моря невідомі!

Кораблі Богдана Кравцева — це наші рідні українські кораблі, повні того великого багатства, чим така заможна й обильна плодюча українська земля та її погідний доброзичливий нарід.

Я незнаному навстріг
зряджаю удень
кораблі:
лопотять так весело, мов
крила і паруси білі
і до них розсипаються
сонцем і гомоном
хвилі...

писав поет в одному із перших своїх віршів ще п'ятдесять років тому, відразу таки після великого змагання за нову справедливу долю для свого народу.

І справді обдарований Божою ласкою поет Богдан Кравців все своє життя виряджав кораблі, повні духового багатства, що ним було сповнене його велике серце і його бистрий ум. Неначе той мітичний Одисей, поет Богдан Кравців прямував свою вимріяну фльотиллю не на підбій нових незнаних земель і не на велику здобич чужого майна — він спрямував свою велику фльотиллю на величний шлях до свого рідного Краю. Наш поет, мов поет Рільке, що в ньому він бачив свій поетичний образ, жив і діяв у великому світі, в якому людина підноситься і падає, падає, мов це осіннє листя і —

Ми всі падем. Впаде рука
ця в тлінь.
І глянь на інших: із всіма
те саме.
Та є Один, що добрими
руками,
це падання так ніжно
держить Він.

Це світ великої поезії — Божественний світ, про який знову ж таки той самий Рільке у перекладі Богдана Кравцева говорить:

Живу я життя це кругами
в зростанні,
ген над світом усіх речей.
Я мабуть не зможу
звершити останній,
але ж почати хочу й цей.

Круг Бога-Вежі прастарої
лечу я,
від десятків кружляю
віків:
і досі не знаю, чи сокіл,
чи буря,
чи я великий лиш спів.

Перший корабель із фльотиллі Богдана Кравцева — це корабель поезії. Він поет великої надії й оптимізму. Хоч і осінь у нього, в його рядках, хоч і свідомий він, за поетом Рільке, що осінь — це пізній час і

в той „осінній день"
„тим, хто бездомний —
дому не звести",

поет Богдан Кравців вірить у свій власний дім і вся його поезія — це велика віра в те, що ми віднайдемо свій дім й увійдемо у нього. Не даром листопад став майже „символом" поетичного слова Богдана Кравцева, але цей листопад — це не осіння безнадія, але час візій;

„щоб понад нами знову
пронеслись,
бої одважні і залізні...
Щобісходило сонце
на землі
в вінку з шрапнелів...

І другий корабель, що його випустив Богдан Кравців на широкі води української культури — це його наукова діяльність. У поета Кравцева, поета-бойовика, була характеристична риса вченого, кабінетного дослідника. Він глибоко увійшов в історію рідного краю і рідної культури, його перу належать твори, що в дослідній літературознавчій роботі мають першорядне значення, від давньої мітології починаючи, почерез перші літературні зразки із „Словом о полку Ігоревім" включно, аж до розгляду нової української літератури, до відкриття нових голосів молодих поетів в Україні.

І тут вже третій корабель Кравцевої фльотиллі — корабель нових поетичних здобутків молодої української літератури. Богдан Кравців постійно близько стояв до поетичного молодняка, він всім своїм серцем і послідовною, невтомною працею допомагав творити нову літературу, створювати мільє для літературної праці.

Та при всьому цьому він докладний і прецизний бібліограф, витончений інтерпретатор літературних явищ і публіцист, що все своє життя віддав українському друкованому слову.

І ось Великий Капітан людського життя раптом перервав цю майже надлюдську працю, невтомний труд поета-громадянина Богдана Кравцева саме тоді, коли цієї його праці найбільше потрібно.

Великий сум і жаль огортає наші серця із втратою цієї високообдарованої і високовартісної людини. Від Президії Об'єднання Українських Письменників „Слово", від всього нашого членства, від всіх Приятелів і Товаришів по перу я прощаю Тебе, наш Великий Друже, в Твоїй дальшій дорозі по вибраному і приреченому Тобі шляху кругом Бога — кругом отої Прастарої Вежі, що освічує Твій поетичний світ.

Ми також були співучас-

(Закінчення на стор. 7-й)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Степан Куропась

З'ЇЗД ЕМЕРИТІВ-СЕНЬЙОРІВ

Перший З'їзд Емеритів сеньйорів відбувся в днях 1-3 листопада ц. р. Якщо брати до уваги, що це — перший, то нарікати не можна, початки завжди є виставлені на пробу. Так було й тим разом приходили запити, яка буде п о г о д а, чи все в д а с т ь с я і віддаль здавалася далекою. Навіть члени Комісії, що скликала З'їзд, допомагали так, що радили його відкликати, бо не буде успіху. Але Всевишній був за нами, погода напричуд дописала, дощу теж не було, 70 ступнів тепла в листопаді — це щастя! Звичайно на початках, на першій спробі Комісія УНСоюзу зможе навчитися.

Ініціятори З'їзду вважали, що раз уже створена Комісія, то вона не для паради, але має щось робити, а те, „щось" треба випрацювати. А випрацювати програму праці без з'їзду, без голосу заінтересованих не можливо! Бо навіть емерити-сеньйори не є органічно пов'язані. Є різниця між емеритом і сеньйором. Секретар Комісії д-р Ярослав Падох, який у цих днях нарад посвятив себе справі, привітав мене з приїздом на Союзівку словами: Я сеньйор, а не емерит, а ви мене підписуєте, як емерита". Він має рацію, він ще не дістає чека соціяльного забезпечення, він здоровий, має адвокатську канцелярію. Різниця між емеритом і сеньйором є проте незначна.

Та, вертаючись до з'їзду: Надсподівано розумно поводилися учасники З'їзду, розумно говорили, атмосфера конференції була легка, не було бесідників, щоби ввесь час виривалися „прошу про слово". Програма мала 4 конференції і 3 доклади людей, що мають досвід щодо проблеми сеньйорів, а саме промови інж. Юрія Дачишина з Чікаго, Степана Ковальчука з Фльориди і проф. Чучкевича з Кергонксону, організатора оселі „Золота Осінь", біля Союзівки. Наради винесли ряд постанов, які представлено УНСоюзові і „Свободі" до проголошення. Таких постанов є усіх 10, не всіх їх можна здійснити відразу, але вже є плян, як рушити справу сеньйорів з місця, як облегшити їх долю і їх вшанувати.

Справа старших громадян, членів УНСоюзу, як теж і не-членів — занедбана. Щоб пригадати українській громаді Америки і Канади, що така проблема існує і що вона нерозв'язана, призабута, З'їзд зробив своє, і Комісія буде далі журитися цією справою і стукати, щоб двері відкрилися.

Що ця справа занедбана і її оминають, свідчить факт, що на 26 членів Головного Уряду УНСоюзу на З'їзді не було нікого. Єдиний кол. заступник головного предсідника проф. І. Телюк прибув на З'їзд зі своїм почотом з Ню Гейвену. Фейлетоніст „Свободи" Іван Керницький прибув на бенкет, який відбувся в неділю увечері.

На бенкеті була розвагова і поважна частина, переплітана представленням гостей. Бенкет відзначався гумором і веселою атмосферою. Згадати належить деяких бесідників, з них же „первий" був д-р Ярослав Падох. Промовляв теж Андрій Цебак, довголітній (47 літ) секретар 100-го Відділу УНСоюзу зі столиці сталі Гері Індіяна. Його промова про початки нашої еміґрації в Америці була новістю для нових людей. Його щиро вітали; Роман Слободян, який пожертвував 25 дол. на видатки Комісії. На жаль, його забрала додому його дочка Галина, бо він щойно вийшов зі шпиталю. Вітав його теж д-р Я. Падох, який 16 років був головним секретарем УНСоюзу. На бенкеті була дружина проф. Пріцака з Гарварду пані Ніна, пані Карпевич, яка виховала доню - солістку Христю, пані Хамула, дочка письменника Федора Дутка, дружина відомого інженера Володимира, промисловців з Глинян, який своїм дотепом допомагав вносити веселу атмосферу в товариство. З людей чоловічого роду були Петро Цап, през. Української Щадничо - Позичкової Каси „Тризуб" з Ню Йорку, П. Войновський — командир славного походу Гуцульського Куреня на Київ. Бенкет вшанував Марію Кушнір Бурбеллу з її уродинами, співом і тортом Союзівки, до якого вина доносив сам дир. В. Квас.

На кінець тостмайстер Степан Куропась навів приклад з історії бенкетів, коли ми ще були старо - русинами. Граф Бадені, намісник Галичини для справи співжиття поляків і русинів, влаштував бенкет нотаблів, на який прибула 12-членна делегація русинів під проводом адвоката Маєвського.

І Бадені так привітав русинів: „Гдзє вєльке братанє, там і мале пєскі, віват, нєх жиє меценас Маєвскі"! Коли ж прийшла черга на Маєвського, він відповів тостом: „Мали пєсек вдзєчни, же ґо вєлькі цені, віват, нєх жиє вєлькі пєс Бадені"!

Отець І. Мак, парох Кергонксону, відкрив і закрив бенкет молитвою. По трьох днях програми З'їзду, після виступу Візантійського Хору, учасники З'їзду провели час на дозвіллю.

За 12 дол. денно — харч і мешкання можна було дешево провести вакації. Гасло „Нема то, як на Союзівці" тут проявилося своєю гостинністю на практиці.

В Маямі помер Олекса Білецький

Маямі, Флорида. — В понеділок, 13-го жовтня 1975 року тут помер на 78 році трудолюбового життя бл.п. Олекса Білецький, член Українського Народного Союзу від 1938 р. та член багатьох інших українських церковних і світських організацій. Покійний Олекса народився в 1897 р. в селі Стесанів, Любачівського повіту в Західній Україні. До ЗСА приїхав в 1912 році і відразу включився до праці в українських організаціях. Останніх 14 років Покійний жив в Маямі на Флориді, де довший час був членом управи Українського Православного Церковного Братства, членом Товариства старших віком осіб, Українського Американського Горожанського Клюбу та інших товариств.

У вівторок, 14-го жовтня о. Шпаченко з Української Православної Церкви відслужив Панахиду і відмовив молитви за душу Покійного, а в середу, 15-го жовтня, після Святої Літургії в церкві св. Миколая, яку відправив о. Шпаченко й до якої співав церковний хор під керівництвом пані Воляник, тіло покійного Олекси Білецького було похоронено на місцевому цвинтарі.

Після похоронів у церковній залі відбувся поминальний обід, що його приготовили членкині церковного сестрицтва. В часі тризни дружина бл.п. О. Білецького, Катерина, подякувала всім за численну участь в похоронах і в пам'ять мужа склала пожертви на церковні і національні цілі, а саме: на потреби української православної церкви св. Миколая в Маямі — 300 долярів, на Українську Православну Семінарію в Бавнд Бруку, Н.Дж. — 100 дол. і на Український Конґресовий Комітет Америки — 100 долярів.

С. Г.

Петро Гуменюк

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Заслужені жінки – будівничі Батька Союзу!

Анна Гарас — Квітка Стецюк — Текля Мороз — Софія Оріховська

Анна Гнатюк — Олена Олек — Олександра Дольницька — Юлія Ґуґлик

Стелла Расн — Марія Юзик

	Ч. Відд.	Здобула членів
Анна Гарас	47	27
Квітка Стецюк	25	22
Текля Мороз	465	21
Софія Оріховська	340	19
Анна Гнатюк	37	18
Олена Олек	22	17
Олександра Дольницька	434	15

	Ч. Відд.	Здобула членів
Марія Кульчицька	8	14
Галина Ґаврилюк	170	14
Юлія Ґуґлик	259	14
Вікторія Ванська	40	11
Стелла Расн	171	11
Марія Юзик	492	10

Пані: Марія Кульчицька, Галина Гаврилюк і Вікторія Ванська не прислали своїх фотознимок.

Найуспішніші й найжертвенніші діячки УНСоюзу які по день 31-го жовтня цього року вже придбали десять або більше нових членів і тимсамим записали себе в історію Міжнародного Року Жінки, як будівничі УНСоюзу!

Висловлюючи нашу найбільшу вдячність і признання, представляємо українській громаді наших найкращих Союзових діячок — жінок, які по кінець жовтня ц. р. вже придбали 10 або більше нових членів і тимсамим стали членами Клюбу Будівничих Союзу, або Клюбу Заслужених Союзовців.

Придбавши 10 і більше членів, наші жінки — секретарки Відділів не лише допомагають розбудові УНСоюзу, але вони і виказали свою солідарність із закликом Комісії Жіночих Справ при УНСоюзі. Комісія та з нагоди Міжнародного Року Жінки звернулася із закликом до всіх членок — жінок УНСоюзу Америки і Канади, щоб кожна з них в цьому так важливому році придбала одного символічного члена.

Дорогі Союзові діячки! Складаючи Вам найбільше признання і подяку за Ваш труд, кличемо Вас продовжувати працю до кінця року, щоб завершити наші організаційні пляни з повним успіхом.

Тих секретарок і секретарів, що ще не дійшли до повної десятки членів, закликаємо виконати це до кінця року, щоб ми могли і Ваші фотознимки помістити в нашому органі „Свободі" і прилюдно Вам подякувати за жертвенну працю.

Окремо закликаємо всіх тих союзовців, що змагаються за виграшу одної з десяти грошових нагород, щоб вони не приставали „п'ять перед дванадцятою", а виконали організаційну квоту і були тими щасливими, що одержать грошову нагороду в сумі 1.000-500-300 або 100.00 долярів.

Українські громадяни! Чи ви маєте забезпечення? А якщо так, то чи вони є на відповідну високу суму? Якщо ні, то не ждіть на несподіванку химерної долі, а поладнайте ту так важливу справу ще перед кінцем року. Забезпечіть себе і своїх рідних одною із чисельних грамот Українського Народного ім землякам у всіх потребах. Союзу, того Союзу, який майже 82 роки служить сво-

Прикладна секретарка

У грудні 1964 року засновано 340 Відділ УНСоюзу в Нюарку при українській євангелицькій церкві під назвою „Перший Відділ Українських Євангеликів", до якого вписалося 35 осіб, як члени основоположники. Відділ зансовано за згодою і допомогою пастора церковної громади Української Євангелицької Церкви Андрія Давидюка, який і очолив його як перший голова, а тепер є почесним головою Відділу.

Софія Оріхівська

Розбудовою Відділу в дальшій його стадії і душею, стала Софія Оріховська, яка ніколи не жаліла часу ні труду і тому в короткому часі Відділ з 35 членів основоположників зріс до 180 і вже міг вислати свого делеґата на 27 конвенцію УНСоюзу.

В міжчасі пані Оріховська на деякий час була змушена передати секретарство іншим членам її церкви, що і було причиною занепаду Відділу. Цього року, в місяці серпні, пані Софія Оріховська погодилася знову обняти пост секретаря Відділу, і за перших 3 місяці свого урядування не лишень впорядкувала всі залеглі фінансові справи, але і придбала до 20-го листопада ц.р. 30 нових членів, запевняючи Організаційний Відділ, що до кінця біжучого року дійде до 50 нових членів. Пані Софія Оріховська десять років тому, відвідуючи членів церкви, до якої належить, говорила: „Ми українські євангелики, наша церква є українська і тому ми всі повинні належати до українських установ, а при тому Українського Народного Союзу". Тепер, по десяти роках існування 340 Відділу, пані Софія Оріховська знову відвідує доми членів парафії її церкви і повтаряє ті самі слова. Бажаємо гарних успіхів секретарці 340 Відділу — першого Відділу українських євангеликів в УНСоюзі.

ОКРУГИ, ЩО ВЖЕ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ Ц. Р. ПРИДБАЛИ 100 І БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ:

	Округа	Придбала членів	Ім'я і Прізвище голів Округ
1	Філядельфія	209	Петро Тарнавський
2	Клівленд	188	Інж. Іван Фур
3	Ню Йорк	180	Микола Хоманчук
4	Чікаґо	171	Михайло Ольшанський
5	Шамокін	154	Тимко Бутрей
6	Нюарк	152	Юліян Баранюк
7	Піттсбурґ	129	Василь Сачко
8	Торонто	118	Василь Дідюк
9	Детройт	107	Володимир Дідик
10	Сиракюзи-Ютика	102	Микола Павлів

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

ЛЯРИСА ІСКАТ

новонароджена донька о. Омеляна і Анни Іскат, з родини Духновських, записана в рядах членів Українського Народного Союзу. Мати Лариси є Анна Духновська, дочка Миколи і Ольги Духновських в місті Ню Гейвені, Коннектикат. Анна Духновська приїхала до Ню Гейвену із своїми родичами, як мала лише шість років. Почала вчитися у Ню Гейвені і брала активну участь, працюючи в українській громаді. Належала до Пласту, була ученицею в Рідній Школі при церкві св. Арх. Михаїла, де й була парохіянкою. Рівнож була ученицею Рідної Школи ім. Митр. Шептицького. Відтак вчилася в учительській школі Південного Стейтового коледжу, де здобула титул маґістра в 1973 році. Анна також брала активну участь в новозорганізованому Відділі Союзу Українок Америки, Відд. 108, і була предсідницею. Тепер є секретаркою Відд. СУА в місті Сарне, Канада. Батько Лариси також приїхав до Америки маленьким хлопцем, і тут в місті Ню Гейвені ходив до публічних ш к і л, а в і д т а к до семінара св. Василія в Стемфорді. Скінчивши тут школу, виїхав до Інсбруку у Австрії, де скінчив теологію. Минулого року, 24-го лютого його висвятив Кардинал Сліпий в Римі.

Отець Омелян і Анна Іскат виїхали з Ню Гейвену, коли о. Іскат став парохом в Сарне, Канада.

Христофер Іван Герловський, дворічний син Стефана і Володимири Герловських, новий член 430-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії. Подбали про те, щоб малий Христофер став членом УНСоюзу дідо і бабуня малого Христофера, Семен і Анна Герловські, які є членами УНСоюзу від 1951-го року.

Перша „Місс Союзівка" хоче стати першою „Місиз Союзівкою"

Під час відвідин у „Свободі". Стоять (зліва): ред. Василь Тершаковець, пані Тамара Сагайдачна-Стрейл, головний організатор УНС Степан Гавриш та ред. Зенон Снилик.

Джерзі Сити (В.Т.). — „Якщо будуть вибирати „Місиз Союзівку", то я першою зголошуся на кандидатку і надіюся, що виграю конкурс" — заявила під час недавніх відвідин в редакції „Свободи" Тамара Сагайдачна-Стрейл, перша „Місс Союзівка", обрана на репрезентантку цієї відпочинково-виховної оселі Українського Народного Союзу в 1956-му році.

Пані Тамара при нагоді цих відвідин згадувала про її переживання майже 20 років тому, в 1956-му році, коли вона ставала до конкурсу і його виграла та висловила деякі думки про сам конкурс. Спершу вона не хотіла ставати до конкурсу, але коли її вибрали, то була задоволена не тільки з перемоги, але і з самого факту, що брала участь в цьому контесті. Має дуже приємні спогади з того часу, бо не тільки була обраною на „Місс Союзівку", але також мала змогу провести тижневі вакації на тій чудовій оселі. Коли була обрана на „Місс Союзівку", то це був перший, але не останній раз, що побувала на цій оселі УНСоюзу. Від 1956-го року не тільки сама, але разом із її 10-літнім синком часто приїжджає на цю оселю. Пані Тамара заявила, що це честь бути „Місс Союзівкою" і тому закликає й заохочує дівчат ставати до цього конкурсу.

Перша „Місс Союзівка" відвідала редакцію „Свободи" в товаристві головного організатора УНС Степана Гавриша, оглянула також нову будівлю УНСоюзу, де мала нагоду зустрінутися з іншими членами Екзекутиви.

Пані Тамара Сагайдачна-Стрейл, яка тепер живе в Гиксвиллі, Н.Й., народилася в селі Княжичах, Сумської області. Вона дочка пані Олександри та о. Петра Сайдачного, теперішнього настоятеля української православної церкви в Боффало, Н.Й. Перед приїздом до ЗСА в 1950-му році, родина Сагайдачних довший час проживала в переселенчому таборі в Мюнхені в Німеччині, де молоденька Тамара танцювала в балетній школі Зарихінів. В Америці вона продовжувала цікавитися мистецтвом, співаючи в хорі „Гомін України" в Гемпстеді, Н.Й., а також була солісткою хору при українській православної церкві св. Михаїла в Юніондейлі, Н.Й.

Вечір на пошану д-ра Михайла Сосновського

Ню Йорк (лв). — Спілка Українських Журналістів Америки і Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку в п'ятницю, 7-го листопада, влаштували Вечір, присвячений пам'яті померлого з кінцем липня ц. р. співредактора „Свободи" д-ра Михайла Сосновського. Інж. Іван Жуковський, голова Клюбу, відкриваючи Вечір, просив численно зібраних присутніх однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять Спочилого, а голова СУЖА, ред. Кедрин - Рудницький сказав коротке слово про бл. п. Михайла Сосновського, підкреслюючи, що М. Сосновський „мав рідкий хист аналітики, який знає, що не можна зупинятися на аналізі, а треба завершувати її власними підсумками, ясними висновками, ясною синтезою".

Св. п. д-р Мих. Сосновський

В довшому „Слові про публіциста і людину" ред. Людмила Волянська змалювала сильветку д-ра Михайла Сосновського як людини, навівши багато епізодів із щоденної праці в „Свободі", де його всі надзвичайно поважали і любили за його соняшну вдачу, за добру, привітну, товариську і шляхетну поведінку до всіх завжди і за всіх обставин.

В другій половині своєї доповіді вона зупинилася над доробком д-ра Сосновського як журналіста і політичного письменника, а також і діяча, підкреслюючи його діяльність на терені ЗСА, де він особливо зактивізувався після того, як через „злу гру долі" його майже 20-річний канадський період життя і діяльности не завершився тим, до чого він (згідно твердженню Р. Рахманного) змагав: „Людина його таланту, енергійности, ініціятивности і з незалежними фінансовими засобами не могла зникнути з обрію українського життя, і то не лише як журналіст. Михайло Сосновський мав прагнення стати одним із керівних діячів української еміґрації". Л. Волянська подала багато доказів на те, що те прагнення д-ра Сосновського було цілковито вмотиване.

На закінчення першої частини Вечора проф. Таїса Богданська на фортепіяні відіграла чотири музичні п'єси, прохаючи приявних перед своїм виступом не оплескувати її виконання, бо грає вона для пам'яти друга її і її мужа.

Після короткої перерви, із зразками публіцистичної і письменницької творчости Михайла Сосновського виступив ред. Василь Тершаковець, прочитавши уривки з книжки д-ра М. Сосновського „Україна на міжнародній арені 1945-1965" та статтю із „Свободи" п. н. „Публічна опінія — передумова здоров'я громади".

Д-р Василь Калинович, приятель і однодумець д-ра М. Сосновського, у своєму виступі сконцентрувався на двох аспектах діяльности Михайла Сосновського: роля його в ТУСМ'і та його ідеї про українську зовнішню і внутрішню політику. В ТУСМ д-р Сосновський: 1) багато причинився до урухомлення Сеньйорату ТУСМ'у і скріплення студентського ТУСМ'у; 2) виявляв ініціятиву у проєктуванні праці; 3) на форумі ТУСМ'у і для ТУСМ'у мав публічні виступи про: советські методи нищення нашого народу; про д-ра Донцова, про М. Міхновського; про конфлікт між Китаєм і Советським Союзом; про Рух опору в Україні та інші.

З'ясовуючи ідеї Сосновського про зовнішню політику, доповідач підкреслив два основні моменти: 1) Сосновський уважав, що українську зовнішню політику визвольницького спрямування повинні вести українські самостійницькі сили, базуючись на українській діяспорі; і 2) Сосновський зформулював сім принципів української зовнішньої політики, яких було б тяжко відкинути самостійницькому таборові. На внутрішньому відтинку д-р Калинович зазначив, що „Сосновський був націоналістичних переконань, але в нього український націоналізм був трактований, як соціологічно-психологічне явище і як ідеологічно - політичний інстумент в боротьбі за національну державу, а не як політична система держави чи політичної партії". Д-р Михайло Сосновський уважав необхідними: 1) активізацію в різних галузях і політизацію української діяспори, як запоруку вдержання і росту українства у світі; 2) створення загальноукраїнського центру для ведення внутрішньої і зовнішньої політики; 3) політичні групи для збереження і розвивання української політичної думки; 4) плюралізм в українському політичному житті у противагу до тенденції монополізму.

Пояснюючи підхід д-ра М. Сосновського до політичних проблем, доповідач на закінчення свого виступу сказав, що „Сосновський поєднував у своєму підході до них ідеалізм і реалізм. Ідеалізм виявлявся в нього у вірі національно політичних цілей (здобуття власної держави), а реалізм Сосновський уживав у своїх діях, працях і доповідях, коли формулював елементи стратегії і тактики для здійснення національних цілей чи для ведення громадсько-політичної роботи взагалі".

На Вечорі присутні могли оглядати також фотомонтаж із світлин з останніх часів діяльности д-ра М. Сосновського.

Смерть Богдана Кравцева мала широкий відгомін

Смерть св.п. Богдана Кравцева, який помер в п'ятницю, 21-го листопада, та якого похоронено з великими почестями на „Українському Пантеоні" в Бавнд Бруку у вівторок, 25-го листопада, мала широкий відгомін в довколишній американській пресі. Вістку про смерть цього видатного українського поета, науковця і діяча, довголітнього заступника головного редактора „Свободи", подали: „Ню Йорк Таймс", „Нюарк Стар-Леджер", джерзі - ситський „Джерзі Джорнал" і „Пассейк Гералд", згадуючи про великі заслуги Покійного для української культури і науки та для розвитку українського життя.

Ню Йорк відзначить заслужених союзовців

Ню Йорк. — Заходом Окружного Комітету Відділів УНСоюзу і в рамцях відзначування 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА, відбудеться тут в суботу, 6-го грудня ц. р. о год. 7-ій вечора в Українському Народному Домі (140-142 2-га евеню) – вечір на пошану заслужених діячів Українського Народного Союзу, які на протязі свого життя активно працювали для УНСоюзу, вносячи свій вклад у розбудову і ріст цієї установи. Під час бенкету, у якому візьмуть участь екзекутивні урядовці УНС, заслуженим союзовцям будуть вручені почесні грамоти, як вияв признання і подяки за їхню працю. Крім ділової частини — короткої промови і привітань, відбудеться також мистецька програма з участю молодого співака-соліста Степана Шкафаровського і капелі бандуристок ім. Лесі Українки із Савт Бавнд Бруку.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1975 Р.

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Наступні Відділи УНСоюзу, а саме означений черговим числом 44 з осідком у місцевості Нортгемптон, Па. та означений черговим числом 95 з осідком у місцевості Назарет, Па. злучилися в один новий Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 44 з осідком у місцевості Нортгемптон, Па.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

10 Піхай Дениса М., Ребека Л., Христина В.
13 Гира Андрея М.
32 Зінь Григорій Т.
42 Дупляк Рома, Сузанна Д.; Знак Марія А.
47 Кольман Єлисавета, Фохт Василь Д. III.
59 Бонавіта Ліґ М.
78 Лепер Михайлина, Таньа.
97 Матла Марко Р.
124 Гофман Яким К.
155 Валаж Дови М., Мізерний Христофор М.
161 Котуля Йосип М.
164 Шпинда Анна, Євген, Мирон.
182 Слабодух Олена А.
183 Рілей Марко І., Патрісія А.
204 Гамалій Николая, Христофор С.
221 Хробак Тамара К.
224 Зауличний Адам Й.
233 Гоца Данило О., Ратич Дженіфер.
240 Кулик Іван В.
242 Анталовський Лев Хр., Гавзер Карло А., Черил А.; Чуповська Тереса Д., Трейс Д.
251 Романів Володимир І.
257 Кеді Іван Л.
259 Ґуґлик Чандра Ф.
261 Моррис Михайлина М.
271 Чорний Роберт К.
283 Гриник Григорій, Гавліцька Сузанна І.
289 Ґузар Андрій Р., Христофор М. В.
303 Лоций Пилип А.
312 Де Віко Дебра.
316 Армстронґ Кевин Я.
318 Саюк Григорій Ст.
347 Міллер Аманда Є.
353 Романишин Єссіка А.
371 Лисинецький Марко А., Петро Р.
375 Воскобійник Оксана.
399 Вілас Зенон Л., Дахнівський Ярополк Д., Фрядер Адріян В., Тарас І.
412 Когут Павло В.
444 Ґулка Раєн В., Николая М.; Жеребецький Марко Ю. Нагачевський Богдан В.
465 Мороз Олена.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

94 Гриник Яким Р.
105 Посполита Марта, Мартин.
106 Дудич Анна, Василь, Йосип, Марія.
121 Мичик Роберт К.
131 Горожанська Анна О.
136 Одом Василь І., Партикевич Андрій, Плішка Андрій, Михайло.
137 Даше Ілена М., Меррінґ Сузанна К.
167 Рощінка Григорій И., Марко.
221 Коз Володимир Т. мол., Побідинський Анна, Марія, Олександер.
231 Рябко Ришард.
287 Древніцька Олеся Л.
340 Де Мораес Герсон, Фрейре де Тарсо Павло, Жадер М., Жаїр, Лойде; Мораес Ізмаїл де Олівейра, Нейсе де Олівейра, Нилс де Олівейра.
348 Плоскодняк Богдан.
355 Добош Михайло мол.
367 Стасів Степан Ф.
423 Воронецький Петро.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

76 Длябога Павло В.
133 Вест Олександер, Локнеш Анна М.
171 Подлужний Варвара О., Маріян мол.
428 Вах Іван, Надія, Олена; Мисик Анна К., Іван В.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

6 Чебіняк Михайло А.
8 Ґудзовата Оксана, Кендзерський Анна М., Марія М. Павло М. мол.
37 Вемко Петро В.
94 Кузьмин Розанна С.
121 Мортис Тимофій І.
134 Дупляк Романа, Сузанна.
153 Шуль Андрій В. Хр.
240 Перціядо Катерина Е., Михайло І. мол.
242 Марґон Іван Гр.
245 Ольчак Анатолій К.
257 Віцкел Патрісія А., Розалія М.
287 Онуфрів Наталія П.
344 Патрило Василь, Вікторія, Дениса, Цінда.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

60 Подлужний Варвара О., Маріян мол.
283 Длябога Павло В.
287 Вест Олександер, Локнеш Анна М.
491 Вах Іван, Надія, Олена; Мисик Анна К., Іван В.; Рргатин Оксана.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

Відд.:

137 Даше Ілена М. К., Меррінґ Сузанна К.
182 Марченко Ірина.
201 Тенетило Яким Р.
372 Михальчук Марія.
382 Малоній Марія, Рудіман Кей А., Сосна-Великонич Марія А.
386 Лисогір Цинтія А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Від.:

42 Дубровний Григорій П.
78 Карлаза Марця М.,
94 Гриник Яким Р.
102 Матерна Катерина М.
106 Дудич Анна, Василь, Йосип, Марія.
131 Горожанська Анна О.
161 Костик Анна М.
167 Рощінка Григорій И., Марко.
221 Коз Володимир Т. мол., Побідинський Анна, Марія, Олександер.
226 Масляк Арета Г.
304 Лаґаняк Галина, Іван Петруся.
340 Де Мораес Герсон, Фрейре де Тарсо Павло, Жадер М.; Жаїр, Лой де; Мораес Ізмаїл де Олівейра, Нейсе де Олівейра, Нілсе де Олівейра.
348 Плоскодняк Богдан.
355 Добош Михайло мол.
364 Врадик Дебра Е.
367 Серветник Іванна М. 2, Христина Анна 2; Стасів Степан Ф.
385 Столярський Юрій М.
423 Воронецький Петро, Коваль Ольга, Траверза Надія Р.
489 Де Віта Ярослава Р.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

38 Фалат Патрісія А.
57 Мілян Василь В.
84 Ванат Василь М.
132 Сова Джойс А.
142 Мельник Данило О.
153 Кондрат Олег В.
165 Юркевич Дан Е.
182 Миськів Наталія, Роксана.
183 Войдуй Лідія М.
191 Базар Микола Е.
204 Петруньо Михайло мол.
217 Гривнак Саверко.
230 Мартинишин Катерина А.
234 Качмар Анна М.
236 Скерпон Варвара А.
238 Діяк Василь В., Костецька Іванна І., Іванна С.; Мороз Ліда А.
240 Сохоцький Йосип О.
283 Коник Григорій.
286 Теліга Іванна К.
292 Левкут Лора А., Шевчук Галина Т.
293 ДеЛука Розамарія В., Ярмій Олександер І. мол.
317 Гайдук Марко.
325 Вілевич Василь.
327 Рій Оксана Л.
343 Слупська Анна.
354 Хмура Катерина М.
361 Пискор Ольга.
371 Чайковський Марко.
379 Гера Роман Ст., Сабадашка Марія І.
385 Корсунська Оксана Н.
397 Гудзик Ернест Р.
432 Луців Мирослава Л., Муж Орест В., Процків Надія М., Сенчак Маріянна Е., Федак Ірина Ст., Чайковська Андрея М.
434 Турченюк Наталія.
437 Ринаш Катерина.
445 Коваль Григорій П.
446 Костецька Анна В.
448 Коваль Василь, Майборода Богдан В.
452 Попик Діяна М., Роджерс Тереса Л.
461 Керлів Кристаль А.
464 Скобліковський Борис В.
471 Колодій Михайло.
486 Черепенко Ольга.
500 Макар Володимир.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

83 Кобільник Олена.
109 Звірик Михайло Д.
221 Врийовський Йосип М., Катерина.
223 Микулин Михайлина.
230 Сухар Крайґ Я.
234 Капа Марія І.
235 Богаченко Михайло Д., Федьо Давид М.
240 Рибалт Лідія О.
243 Майцях Марлена А.
274 Сенедяк Василь М.
276 Кардаш Анна М.
288 Попович Йосип І.
292 Михальчук Роналд П.
316 Сипіян Михайло М., Ширлі А.
364 Сенті Крайґ М.
379 Зґоба Мирослав П.
390 Вуґрин Павлина М., Пастирнак Ярослава А.
406 Піш Катерина М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

69 Качун Орест, Ярослав; Мицак Лідія Л., Марія Н.
237 Марусин Андрея.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

206 Гемська Марія

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

8 Веднарчик Ольга.
10 Піхай Павло, Ольга.
13 Гира Андрій С., Вірґінія М.
14 Забігач Роман, Пущак Іван І.
22 Козак Тома С.
25 Комарницький Григорій.
27 Щербак Павлина.
32 Коновал Олександер, Максимюк Євстахій, Ортся І.; Явероній Карло.
36 Вернола Катерина Т.
37 Дочич Григорій М., Тома А. А.
39 Яворський Матвій А.
40 Ванська Вікторія М., Пелінський Михайло, Михайло І., Марія; Стар Христина М., Юлія; Юськевич Євгенія.
42 Струк Костянтин.
44 Сивулич Степан, Олеся.
45 Погорило Зореслава Л.
59 Стець Дмитро Р., Маріянна Е.
66 Вірло Ярослав.
70 Жук Христина, Ласюк Тома.
78 Страмаітіс Роналд І.
81 Зозуляк Олена, Лукіянчук Тарас А.
83 Гавриш Степан В., Макола Дарія Л.
88 Дзерович Андрій А.
94 Дигдало Павло, Петрович Іван, Юліянна; Хрін Марія.
112 Седляк Розалія А.
113 Келій Роман.
114 Трачик Маргарита.
119 Мамрич Ілейна К., Попович Юрій В.
127 Березюк Олена.
131 Гайдук Дмитро.
137 Даше Ілена М., Синко-Меррінґ Сузанна К.
146 Іванчук Катерина.
155 Валаза Анастасія М., Ґураль Цинтія, Онуляк Теодор І.
158 Гарматій Анна.
161 Глиста Роберт І., Кирин Текля, Леґт Ралф, Срадомський Іван, Павло І.; Тіснович Михайло, Тандер Михайло мол.
164 Рудий Лаврентій І., Шпинда Іван, Іванна, Марія; Яськевич Йосип.
170 Литвинка Ольга.
173 Волошин Дмитро, Гусак Катерина.
177 Онисько Іван М., Андрея А.
182 Марченко Ірина.
201 Тенетило Яким Р.
204 Гошовський Богдан, Заяць Павло С., Косановський Ярослав, Іванна, Лещук Григорій, Марко Марія; Мидляк Григорій, Пребич Ірина, Чарнецький Бриян, Ришард И., Яким П., Ірина.
218 Мисів Ірина М.
219 Степовий Костянтин.
221 Раховська Марія.
234 Пінковська Надія.
240 Вурий Тарас, Михалевич Степанія.
242 Джефферс Цинтія А., Клевис Павло, Різе Корній П.
254 Долинський Алан, Ґері.
266 Карп Юлій Д.
268 Смочило Йосип.
270 Труш Катерина.
271 Фадалі Люїз Р.
276 Кульчицька Карен М.
277 Пришляк Олександер.
283 Сененько Микола.
289 Костик Кирило, Параскева.
292 Гоновей Катерина, Пшеничний Богдан 2.
293 Плішак Катерина, Форостина Роман І.
295 Барбер Леся, Іваницька Моніка С.
318 Демчук Олена.
330 Вринська Франціска.
336 Когут Йосипина (Варон Дарія).
340 Йогансон Раул М., Карнеїро Антін М., Мораес де Тарсо Павло.
349 Лісна Марія І.
361 Гузар Михайло, Маріянна Е.
362 Веремієнко Тамара.
372 Михальчук Марія.
379 Гера Роман С.
382 Великонич-Сосна Марія А., Малоній Марія Рудіман Кей А.
385 Столярський Юрій М.
386 Лисогір Цинтія А.
397 Дидинський Юрій Т., Криволап Євген В.
399 Грицай Петро.
418 Гавур Люба А.
430 Монтефуско Іван В., Рипянська Марія, Сольський Євстахій.
458 Костик Наталія.
471 Колянковський Ярослав.
474 Корінь Орест.
489 Йова Іван.
492 Сидор Мирослав.
496 Даниш Орест.
500 Бейко Іван.
293 Вартуник Дарія.
313 Сас Іванна.
340 Де Мораес Тарсо Павло*, Тереса; Денисюк Катилина, Олівейра Валдір*, Володимир*, Лазара А., Марта М.; Ферейра Валдай*, Еліза П., Сузанна Г.; Фрейре Роберт А.*, Юнес М.; Нобреґа Наазон*, Рамоз Мілтон*, Лой де Мораес; Семеренко Павло*, Стояців Степанія.
350 Зосяк Христина М.
361 Стебельський Василь, Чорній Петро.
379 Максимів Іларіон*, Ярослав*.
413 Стефанович Ольга.
430 Ковальчин Михайло, Ірина.
441 Зебрик Анна, Ірис М.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

42 Вачинський Юліян.
44 Воґель Феня Фр., Дейвис Геневефа Г., Зґоба Йосипина, Кробот Катерина, Мич Іван*, Карло, Микола*, Михайло*, Токарчук Анна.
53 Чорна Розалія.
139 Слота Олександер, Нікі.
171 Підлужний Мирослав*.
239 Гордійчук Петро.
442 Хоростіль Ярослав 2.
474 Гомонко Ілля.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

69 Качун Орест*, Ярослав; Мицак Лідія Ст., Марія Н.
237 Марусин Андрея.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.

266 Щерба Дебора М., Христина М.
271 Сніп Карло*.
324 Барабач Галина.
369 Дрост Степанія.
371 Безанюк Володимир С.*, Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.

5 Соломон Інна.
45 Андріїшин Володимир, Анна.
64 Брюс Петро Ф*.
94 Шарон Павло К*.
96 Кінцак Денис*.
105 Гирак Антін, Ґула Гертруда 2, Маргарита.
121 Стантон Олена П., Чілкотовський Євстахій І. мол.
125 Панько Петро Д*.
153 Боднар Христина, д-р Шуль Андрій В*.
161 Евущак Ричард Е*.
171 Воронкевич Василина А.
206 Варбій Данило* 2.
214 Войновська Наталія.
216 Бітман Олександер*, Вареник Лев*, Лучин Ольга, Зварич Микола М*.
240 Новицький Йосип, Ірина М.; Синечко Володимир.
257 Віцкел Іван Н.*, Марія.
287 Онуфрів Наталія, Самійленко Іван.
295 Іваницька Салвина.
316 Вазів Іван І*.
340 Денисюк Антін*, Марковський Йосип*, Степанія.
361 Турчан Степан*.
406 Стайн Степан И.
408 Трач Люїз Л*.
490 Гуманик Іван*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

83 Гавриш Степан*.
432 Созанський Василь*.
440 Копистянська Марія, Мороз Ірина, Чобіт Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

57 Вачинський Юліян*.
60 Підлужний Мирослав*.
95 Воґель Феня, Дейвис Геневефа Г., Зґоба Йосипина, Кробот Катерина, Мич Іван*, Карло, Микола*, Михайло*; Токарчук Анна.
221 Лесюк Євгенія 2, Слота Олександер, Нікі.
240 Ковальчук Олександер, Чорна Розалія.
346 Гордійчук Петро.
453 Лехто Яким*, Мира.
473 Гомонко Ілля.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

10 Терещук Валентина.
33 Логай Михайло.
39 Москаль Павлина.
42 Дубровна Ільона.
45 Гасюк Богдан.
76 Рій Євген І.*, Ірина.
102 Матерна Тома А.*, Єва М., Юліянна.
106 Онуляк Анна.
114 Мрищук Борис, Євген*, Орест*, Анна Є., Ірина.
131 Горожанська Марія С.
153 Пеленський Роман, Марія.
175 Девкут Елеонора.
226 Масляк Степан, Марія.
233 Лівчанин Марджіє А., Шевчук Осипа.
234 Погорельський Володимир Ф. мол.*, Карло С.*, Маріянна.
242 Чабан Йосип*.
251 Рабкевич Катерина.
313 Сас Іванна.
340 де Мораес Тарсо Павло*, Тереса; де Олівейра Валдір*, Володимир*, Лазара А., Марта М.; Феррейра Валдай Г*., Еліза П., Сузанна Г.; Фрейре Роберт А.*, Юнес М.; Нобреґа Наасон*, Рамоз Мілтон*, Лой де М.; Семеренко Павло*, Стояців Степанія.
343 Дучинс Вонніє А., Софія.
361 Стебельський Василь, Чорній Петро.
367 Король Павло І*.
379 Максимів Іларіон, Ярослав І*.
385 Столярський Юрій*.
423 Воднарчук Петро, Марія А., Наталія.
432 Зазуляк Степан*, Степанія; Лазор Василь.
489 Де Віта Франко Р*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

23 Томас Ліліяна П.
106 Петруняк Лавра.
130 Вербовський Іван, Ольга.
167 Дейвис Анна.
170 Вох Дмитро*, Анна.
172 Сливка Марта.
173 Волошин Дмитро*, Гусак Катерина.
184 Калина Марія О.
194 Валий Євген.
204 Кулинич Мирослав, Маланчук Роман*.
230 Сімпсон Анна.
268 Чаплинський Богдан*.
307 Чопик Володимир*.
325 Олексюк Люба М.
341 МекКейб Арлена С.
361 Воронович Марта І.
367 Добош Павло*.
432 Бойко Василь*, Шлапак Степан*.
457 Алиськевич Анна М.
473 Захаркевич Елвіра.
489 Йова Іван, Анна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.

8 Тхір Іван*.
21 Вілоз Петро*.
35 Кін Микола.
45 Сеник Анна.
75 Варан Володимира.
94 Ковальська Надія.
102 Воднар Марія.
107 Дутчак Василь.
120 Дуткевич Петро*, Антонина; Медер Емілія А., Сенчишак Марілин М.
149 Дикий Юліян*.
151 Пипюк Терентій Г*.
164 Тетик Софія.
220 Гарасим Катерина.
221 Врийовська Віолета М. Васильовський Володимир Ф*., Луцик Роман, Хомяк Степан*, Анастасія.
238 Оверко Володимир*.
240 Рибалт Ярослав*, Катерина.
276 Кардаш Михайло, Степанія.
292 Корій Ричард*.
316 Відак Петро*, Панчишин Йосипина.
324 Варабач Галина.
336 Іваночко Микола*.
358 Вирста-Пацула Анна, Пацула Катерина.
379 Струх Віктор*.
406 Маркевич Лев*.
432 Антонишин Михайло*.
470 Хвалюк Глікерія.
471 Віляк Василь*, Колодій Михайло.
473 Горбусь Петро*, Стельмажук Йосип*, Євгенія.
481 Сгро Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

2 Джонопольос Анна.
29 Кобеля Михайло*.
36 Ромах Агафія.
39 Чорна Анастасія.
56 Велтер Катерина.
98 Дудиш Іван*.
106 Черниш Іван.
113 Мадатик Еффіє.
123 Козуб Василь*.
126 Кловани Марія.
127 Шрамко Симон.
128 Замага Михайло.
153 Ситник Костянтин.
155 Федюк Йосип*.
158 Гумен Катерина.
170 Мелен Омелян*.
171 Князь Анна.
173 Цицик Іван*.
179 Парк Микола*.
207 Рева Іван В.*
219 Кизима Анна.
253 Дарвал Антонина.
253 Заячківський Теодор.
257 Сцімборський Ілля.
259 Трусяк Андрій.
260 Корженівський Петро*.
268 Боровець Казимир Ю*.
274 Мирдич Софія.
277 Чорнат Микола*.
284 Гудима Микола.
287 Потічний Ярослав.
292 Косс Марія 2, Куцло Анна.
293 Стейнберґ Євгенія.
295 Когут Михайло.
304 Войчак Лев.
307 Старуський Елмер*.
325 Доновська Марія.
336 Медвіть Іван, Романюк Анна.
346 Войтович Андрій*.
347 Глосницька Параня.
354 Тітко Микола.
361 Дубас Андрій.
368 Вілецький Олексій.
371 Безанюк Антонина 2.
379 Максимів Текля.
413 Покриська Анна.
470 Леник Євдокія.
472 Вишницька Аполонія.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

22 Козак Тома С.
37 Огар Йосип Е.
70 Голден Данило, Заплій Петро Р.
78 Кадінґо Ричард А., Лепер Кван, Страмаітіс Роман І.
94 Петрович Іван, Юліянна.
164 Шпинда Іван, Яськевич Йосип.
204 Пребич Ірина.
233 Гоца Василь М.
234 Пінковська Надія.

240 Вурий Тарас, Гіщак Марія О., Кілярський Михайло В., Кіндрат Марія, Михалевич Степанія.
242 Клевис Павло, Пулс Мирослав, Різе Корнило П., Яцила Василь К. мол.
245 Чучук Ярослав.
270 Труш Катерина.
271 Фадалій Люїз Р.
292 Пшеничний Богдан.
295 Барбер Семен.
340 Камілло Феліцій, Колубинський Василь, Віктор, Цинтія Фр.; Міщенко Марія, Мораес де Тарсо Павло.
375 Лободенко Семен.
430 Федорук Юрій Д., Ольга.
434 Мота Юрій С.
434 Мота Юрій С.
444 д-р Гулка Роберт С., Жеребецький Юрій Г.
484 Лобащук Тамара.
500 Вейко Іван.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

340 Підгородецький Антін*, Ткацюкас Борис*.
353 Романишин Ярослав*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

44 Воґель Теодор*, Франціціка Ф.; Мич Степанія.
139 Слота Олександер*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

76 Якимів Євген*.
121 Чілкотовський Євстахій І. мол*.
174 Кордибан Марія.
233 Лівчанин Марджіє А.
251 Рабкевич Катерина.
361 Ганкевич Юрій*.
383 Процик Володимир*.
387 Децик Василь*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Паращук Іван*.
16 Гудак Петро*.
266 Мажак Петро.
277 Стефанів Володимир*, Тигор Петро*.
360 Веднарський Йосип.
422 Ценко Микола*.
432 Дутко Андрій*.
445 Новицький Михайло*.
454 Коник Дмитро.
461 Полив'яний Іван*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

95 Воґель Теодор*, Франціска; Мич Степанія.
221 Слота Олександер*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У звідомленні Рекордового Відділу за вересень подано помилково, що термінова грамота члена 27-го Відділу Остапа Олесницького була суспендована, тоді коли в дійсності важність цієї грамоти вигасла, а на місце цієї грамоти член вибрав нову грамоту забезпечення.

ЗІОТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го жовтня 1975 р.:)

Старий рід рабезп.	46
Кляса О	196
Кляса Т	2,729
Кляса W	11,937
Кляса P 20	13,604
Кляса E 20	9,916
Кляса E 65	2,525
Кляса P 65	1,645
Кляса DP 60	240
Кляса DP 65	558
Кляса ADD	5,998
Кляса Т 10	259
Кляса Т 5	52

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса P 20	430
Кляса E 20	333
Кляса P 65	14
Кляса E 65	29
Кляса E 18	4
разом:	50,515

ЗІОТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31-го жовтня 1975 р.:)

Кляса 1-ша	468
Кляса 2-га	208

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5,816
Кляса E 18	4,191
Кляса E 65	291
Кляса P 20	7,761
Кляса P 65	132
Разом:	18,867

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30-го вересня 1975 р.:)	23,410	58,904	5,971	88,285
Активні члени:				
(Приріст у жовтні 1975 р.:)				
Нові члени	64	150	45	259
Прийняті наново	35	64	3	102
Прийняті з перех. листами	10	18	4	32
Зміни кляс забезпечення	—	7	—	7
Прийняті з Департ. Молоді	—	5	—	5
Разом:	109	244	52	405
(Убуток у жовтні 1975 р.:)				
Суспендовані члени	22	47	21	90
Відійшли з перех. листами	11	21	4	36
Зміни кляс забезпечення	5	7	—	12
Відійшли до дорослих	9	—	—	9
Померли	1	53	—	54
Вибрали грошові звороти	41	61	—	102
Відійшли з випл. п. сум заб.	57	27	—	84
Виплатили вповні вкладки заб.	22	44	—	66
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб	—	—	—	—
Разом:	168	260	25	453
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у жовтні 1975 р.:)				
Виплачене забезпечення	22	44	—	66
На безпл. продовж. забезп.	10	20	—	30
Разом:	32	64	—	96
(Убуток у жовтні 1975 р.:)				
Померли	—	9	—	9
Вибрали готівку	24	34	—	58
Привернені в актив.	8	16	—	24
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	37	64	—	101
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем вересня 1975 р.:	23,246	58,888	5,998	88,232

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за жовтень 1975 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж жовтня 1975 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

Д-Р АНТІН РУДНИЦЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

еля відбудеться похорон на українському православному цвинтарі там же.

Св. п. Антін Рудницький, один із 5-ох дітей активного громадського діяча на Бережанщині нотаря Івана Рудницького, народився 7 лютого 1902 року в Луці біля Самбора в Західній Україні. Сім перших кляс гімназії закінчив у німецькій гімназії у Львові, а 8 клясу закінчив та іспит зрілости склав в українській Академічній гімназії. У 1920 році закінчив польську музичну консерваторію у Львові, брав лекції гармонії у Василя Барвінського та заробляв на життя, як корепетитор хору — „хормайстер" — львівської міської опери. У 1922 р. виїхав до Берліну, де студіював у тамошній Високій музичній школі впродовж 4-ох років та додатково рік — диригентури. Його професорами, з якими згодом втримував близькі втримував близькі товариські зв'язки, були відомі німецькі композитори Егон Петрі, Артур Шнабель і Франц Шрекер. Водночас студіював у Берлінському університеті музикологію. Спершу виступав з концертами, як пяніст, але згодом присвятився виключно диригентурі й композиції. Запрошений на диригента до оперового театру в Харкові — перебував там три роки й опісля два роки в Києві, 1927 1932, ставши в останніх роках першим диригентом оперного театру у Києві. У Києві був теж професором консерваторії та диригував концертами новозорганізованої державної Філярмонії. У Києві одружився із тодішньою прімадонною тамошньої опери Марією Сокіл і в 1932 році вернувся з нею до Львова. В рр. 1932-1937 диригував оперними виставами у театрах у Львові й Варшаві, був, разом з Василем Барвінським, Станиславом Людкевичем і Нестором Нижанківським, ініціятором й організатором Союзу українських професійних музик (СУПРОМ), зорганізував та диригував перший український симфонічний концерт у Львові, їздив з концертами своєї дружини Марії Сокіл, як її акомпаньятор, до різних міст Польщі, Литви й Німеччини, був організатором різних музичних імпрез, між ними уперше вистав „Запорожця за Дунаєм" і „Наталки Полтавки" з оперними співаками та великою оркестрою. У 1937 році виїхав до ЗСА й Канади з концертовим турне у користь Української Лічниці у Львові. Після великого морального й подекуди матеріяльного успіху того турне, виїхав удруге до Америки й Канади у 1938 році. Спізнившись до останнього корабля, що відпливав з Ню Йорку саме перед вибухом Другої світової війни, — залишився в Америці, живучи спершу у Ню Йорку, опісля у Томс Рівері у Ню Джерзі, де, разом з польським співаком Кепурою, закупив курячу фарму. Коли Кепура рішився виїхати до Польщі — відкупив його частину, але — поруч із тією фармою — не залишив музикування. Після приїзду до ЗСА нової української імiґрації, зліквідував фарму, заснував власну музичну школу у Томс Рівері та став диригентом великого мішаного хору „Кобзар" у Філядельфії.

За свого перебування в Америці вчив якийсь час в семінарі й коледжі св. Василія у Стемфорді, був музичним керівником американського ансамблю „Космополітен Старс оф Опера", був професором „Академії оф Вокал Артс" у Філядельфії, та Філядельфійської Музичної Консерваторії і Музичної Академії. Беручи активну участь в українському співочо - музичному житті в Америці, був мистецьким керівником і головним диригентом „Союзу українських хорів Америки" (СУХА) і недавно був обраний на голову новозаснованого Світового Об'єднання Українських Професійних Музик.

Відзначався великою активністю і плідністю однаково, як композитор, так і музиколог, критик та організатор музичних імпрез. Його композиції становлять довгий список творів на фортепіян, на сольоспів, на хори й симфонічної оркестри. Ще за перебування у Західній Україні дістав нагороду на конкурсі за музичні твори у Варшаві, при чому жюрі не зорієнтувалося, що його твір оснований на стрілецьких співочих мотивах. Створив дві опери — „Довбуша" й „Анну Ярославну", при чому ця остання була виставлена старанням Українського Народного Союзу та мала великий успіх. З більших його творів згадати б симфонічно - хорові поеми „На світанку", й „Пролог" з Мойсея, симфонічну кантату „Посланіє" до слів Шевченка, кантату „22 січня 1918" та ін. Його рецензії й статті на музичні теми появлялися у львівському „Ділі" й від багатьох років у „Свободі". Ледве тиждень тому виголосив на симпозіюмі, що його зорганізувала Делегатура Українського УВУ вНю Йорку доповідь: „Іван Франко й музика". За його творчі заслуги для української музики й музикознавства НТШ вибрало його — поруч із двома іншими нашими музиками-музикологами, Романом Придаткевичем і Василем Витвицьким, на свого дійсного члена. На минулотижневому засіданні Управи Світового Об'єднання Українських Професійних Музик Антін Рудницький пред'явив багату програму діяльности.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1975 Р.

Прибутки:

Виплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
2	156.35
3	89.51
5	1,905.51
6	361.32
7*	443.69
9	170.89
10	200.89
11	184.47
12	180.07
13	1,091.40
14	1,951.14
16	337.87
17	273.97
18*	160.52
19	463.40
20	603.27
22*	946.58
23	662.83
24	47.15
27	530.81
28	156.37
29	223.82
30	321.75
31	116.26
32	1,855.21
34	183.83
35	356.43
36	207.74
37	1,101.84
38	549.25
39	1,813.67
40*	108.33
41	28.42
42	2,891.12
43	42.94
44*	153.58
45	461.53
46	81.54
47	1,146.83
48	323.57
50	261.45
51	178.94
52	142.70
53	446.28
54	400.13
55	862.93
56	318.89
57	977.14
58	208.19
59	1,238.82
60	96.07
61	1.80
62	82.59
63	1,523.42
64	207.42
65	411.86
66	202.27
67	373.22
68	25.11
69	114.46
70	839.92
72	25.85
73	33.49
74	11.99
75	591.92
76	679.09
77	7.72
78	432.65
81	216.59
82	164.31
84	212.64
85*	439.42
86	303.09
87*	136.37
88	1,098.48
90	414.51
91	293.95
92	34.70
93	415.28
94	2,362.80
95	8.92
96	772.98
97	205.68
98	47.95
99*	287.42
100	25.80
101	176.77
102	1,085.34
103	211.01
104	286.11
105	295.25
106*	1,032.29
107	219.26
108	95.84
109	138.38
110*	71.61
111	21.02
112	637.19
113	444.12
114	2,010.49
115*	716.37
116	590.44
119	86.60
120	1,298.97
121	915.76
122	43.35
123	415.83
124	158.29
125	507.70
126	95.19
128	362.82
129*	114.90
130	496.30
131*	2,779.01
133	540.60
134	120.72
135	4.30
136*	333.20
137	507.88
138	54.30
139*	66.57
140	83.10
141*	27.70
142	374.14
143*	116.37

Відділ	Заплатив
144	326.78
145	157.20
146	1,117.41
148	62.66
149	132.74
150	287.74
151	499.84
152	38.97
154	25.02
155	1,970.19
156	510.94
157*	272.42
158	1,010.16
161	1,215.99
163*	656.41
164	206.59
167	98.84
168	378.52
169	124.13
170	1,198.29
171	1,118.62
173	901.74
174	994.28
175	564.88
176*	356.57
177	401.73
178*	609.72
179	90.88
180	648.62
182	651.09
183	921.12
184	288.07
185	23.86
190	19.51
191	2,487.32
192	274.78
193	12.48
194	2,096.09
195	9.97
196	14.80
200	982.20
201	19.16
202	15.47
203*	76.53
204	1,876.77
205*	257.04
206	805.39
207	180.09
209	182.80
210	104.92
211	104.36
215	16.56
217	1,382.28
218	135.85
219*	888.53
220	1,614.71
221*	2,240.40
222*	322.33
223	129.70
224	145.69
226	227.17
228	6.40
230	1,509.77
231*	436.62
233	1,777.79
234	758.79
235	450.00
236	255.42
237	383.92
238	1,010.32
239	486.46
240	3,040.78
241	66.54
242	753.93
243	93.75
244	5.28
245	578.29
247*	940.66
248	48.38
251*	546.49
253	143.78
254	1,139.59
256	173.05
257*	1,221.10
258	58.60
259	465.30
260	37.30
261	240.78
263	20.92
264	50.77
265	195.42
266	1,660.46
268	636.99
270	785.76
271*	512.33
272*	67.00
274*	330.29
275	65.56
276	653.45
277	2,023.99
278	153.98
279	40.64
280	68.99
281	695.91
282	126.74
284	371.41
285	528.36
286	123.67
287	898.17
288	73.93
289	364.30
290	308.89
391	494.38
292	3,265.37
293*	1,648.96
295	800.19
296	422.77
297	89.21
299	17.52
301	388.62
303	355.88
304	424.81
306	105.70
307	874.85
308	81.42

Відділ	Заплатив
309	43.54
311*	45.00
312	39.67
313	51.63
316	1,869.40
317	191.54
318	74.20
320	1,089.43
321	526.75
322	191.49
323*	399.06
324	87.50
325	2,277.43
327	1,216.32
328*	409.02
330	355.49
331	166.82
332	299.18
333	134.34
334	381.69
336	1,367.09
338	219.68
339	330.44
340*	760.31
342	254.16
343	378.51
344	489.98
345	663.43
347	308.02
348	569.45
349	1,100.23
350	892.32
351	97.34
352	578.49
353*	722.88
354	226.57
355	351.34
356	426.77
357	27.18
361*	3,127.54
362*	352.46
363	45.79
364	926.99
367*	1,233.30
368	204.79
369	87.67
370	338.98
371	1,215.99
372	957.37
374	928.54
375	1,408.09
376*	26.41
377	55.93
378*	222.93
379	2,615.52
380	16.65
382	128.96
383	551.93
385	1,278.27
386	377.61
387	420.14
388	220.08
390*	116.98
394	140.12
397*	1,451.23
399*	650.76
406	620.13
408	482.21
409	224.41
413	211.08
418	1,034.42
419*	56.82
422	588.65
424	267.75
425	114.43
426	61.80
428	22.89
429	34.72
430	1,603.93
432	6,045.57
433	300.47
434	622.45
436*	477.02
437	1,069.47
438	65.48
439*	722.20
441	1,116.75
442	279.33
443	60.88
444*	456.23
446	35.29
448	472.47
450	512.00
452	686.49
454*	360.05
455	246.44
457	961.33
458	1,527.74
459	261.09
461*	924.27
462	289.93
467	55.99
468*	1,089.75
470*	239.02
471	884.09
472	653.96
474	398.49
476	222.30
477	76.76
478	730.82
479	314.06
480	203.51
481	207.42
484	2,043.71
485	160.70
486*	1,344.37
487	151.86
488	204.36
490	166.57
496	34.16
498	566.76
499	140.42
500	321.84
501	38.61
504*	199.86

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового забезпечення ______ $ 201,379.89

Виплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
5	23.20
6	51.40
10	8.10
13	18.40
14	53.90
16	17.55
17	18.75
19	14.50
20	11.95
27	28.20
29	14.00
30	9.20
34	4.90
35	116.60
37	7.85
42	78.90
44*	2.20
47	92.05
50	2.45
51	26.50
55	31.65
57	9.20
59	4.45
62	3.30
64	6.10
66	41.25
67	12.20
68	2.95
75	2.80
76	39.60
78	22.30
81	31.00
82	18.40
88	27.50
90	17.35
93	6.50
94	96.10
96	7.20
102	3.30
103	4.05
104	4.65
105	24.80
114	43.45
115*	55.85
116	39.70
120	39.45
121	17.55
122	9.20
123	13.55
124	1.70
125	77.80
128	11.00
129	2.45
130	9.60
131*	31.45
133	76.85
136*	21.80
138	1.35
139*	1.10
142	4.40
146	23.70

Відділ	Заплатив
150	9.20
155	17.05
157*	1.90
158	3.95
161	16.90
164	1.10
168	2.00
170	31.10
171	36.60
173	54.60
174	89.60
180	22.00
182	13.10
183	30.60
191	1.10
194	29.95
200	10.40
204	48.90
206	21.15
217	29.80
218	11.00
219*	41.45
220	40.55
221*	124.30
222*	9.60
230	34.95
231*	6.80
233	138.95
234	14.15
235	21.40
238	20.40
239	1.10
240	204.30
242	5.90
245	33.20
247*	4.00
251*	9.20
254	1.10
257*	10.80
259	24.40
261	11.95
266	25.50
268	11.00
270	4.45
271*	3.05
277	44.20
278	5.35
282	85
287	40.45
290	12.20
292	26.20
293*	59.20
295	11.00
301	9.20
304	24.80
307	14.20
309	15.25
316	25.75
320	93.70
322	41.40
327	68.20

Відділ	Заплатив
328*	1.70
330	9.20
336	55.70
338	2.90
340*	118.60
344	37.00
345	70.35
347	26.20
348	18.40
349	94.60
350	11.00
353*	78.55
361*	63.45
364	34.10
367	99.55
371	30.40
372	9.20
375	7.80
385	76.45
386	21.80
387	41.10
388	5.65
397*	18.80
399*	34.00
406	4.80
408	12.80
418	62.95
419*	2.45
424	24.95
426	43.20
430	82.85
432	101.85
434	52.40
436*	11.00
437	56.90
439*	12.20
441	71.00
442	2.45
443	10.55
444*	25.70
446	6.85
448	9.20
450	2.45
452	9.20
458	6.85
461*	15.50
462	6.30
468*	19.90
470*	14.00
471	88.60
472	28.55
474	14.00
478	16.25
479	5.60
480	13.55
484	86.20
486*	13.55
487	9.20
498	3.55
500	1.10

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового забезпечення ______ $ 5,220.60

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1975 РІК

Відділ	Ім'я	Сума
2	Джонополос Анна	1,000.00
12	Лучкань Ярослав	1,000.00
62	Вадін Анна	1,000.00
78	Сахар Луїл	500.00
78	Сахар Луїл	500.00
83	Красинська Катерина	1,000.00
83	Шавалюк Петро	1,000.00
83	Ткачук Берта	500.00
94	Янів Богдан	500.00
94	Янів Богдан	1,000.00
98	Дудіш Іван	1,000.00
102	Гарлаш Франк	1,000.00
105	Шурґот Еміль	1,000.00
106	Черниш Іван	1,000.00
109	Машузак Петро мол.	500.00
112	Шляхетка Катерина	1,000.00
113	Мадатік Ефій	500.00
113	Філіпці Юрій, М. П	500.00
127	Шрамко Сімон	500.00
132	Смолінський Михайло	1,000.00
132	Смолінський Михайло В.	1,000.00
145	Ґураль Гнат	1,000.00
145	Патронік Станлей	500.00
151	Клойбер Катерина	1,000.00
155	Федюк Иосиц	500.00
161	Маттух Джін	500.00
170	Деркач Павло	500.00
171	Грабар Марія	500.00
171	Кніяс Анна	500.00
171	Петренко Марія А.	500.00
172	Карук Катерина	500.00
172	Карук Катерина	500.00
194	Бартків Петро	1,000.00
194	Саврас Софія	500.00
204	Марків Галина	500.00
217	Малафів Володимир Г.	1,000.00
219	Марковська Иосефа	500.00
221	Отравняк Стефан	500.00
259	Трусяк Андрій	500.00
264	Козій Іван мол.	500.00

Відділ	Ім'я	Сума
268	Варовік Касімер Г.	1,000.00
268	Варовік Касімір	1,000.00
283	Мулик Анна	1,000.00
287	Потішний Жері	1,000.00
287	Романович Марія	100.00
292	Кос Марія	500.00
292	Кос Марія	500.00
293	Форостина Всеволод	1,000.00
293	Стейнберґ Евгенія	1,000.00
296	Лобур Марія	500.00
325	Доноцький Марія	500.00
325	Ткач Миколай	1,000.00
334	Лечишин Михайлина	500.00
334	Задерецький Стефанія	1,000.00
336	Романюк Анна	500.00
339	Дрогомарецький Андрій	1,000.00
340	Де Моріс О. Промпію	1,000.00
345	Гарасим Анна	500.00
346	Секрет Христина	1,000.00
361	Вабецький Нік	1,000.00
361	Фурик Анна	500.00
361	Марош Євдокія	500.00
371	Безанюк Антоніна	1,000.00
372	Вазарніцька Анастасія	500.00
372	Скотті Ейлін	3,000.00
379	Возик Леон	1,000.00
379	Максимів Текля	500.00
379	Мойсей Андрій	500.00
418	Чепига Анна	750.00
430	Семчук Іван	500.00
432	Медвідська Іванна Хр.	1,000.00
445	Іваницький Петро	1,000.00
448	Кассіян Сем	300.00
470	Леник Евдокія	1,000.00
471	Комарянський Володимир	1,000.00
497	Крайківський Юліян	500.00
498	Цюняк Евген	1,000.00
	Разом:	$ 58,650.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1975 РІК

Відділ	Ім'я	Сума
6	Вовк Андрій	30.00
20	Дибель Татіяна	30.00
23	Шуран Сам	30.00
27	Олесницька Софія	30.00
27	Пастух Іван	30.00
29	Ґрін Сільвестер	30.00
37	Гнатюк Василь	30.00
39	Проскуренко Микола	30.00
45	Дубас Петро	30.00
46	Кручовий Володимир	30.00
67	Нищот Марія	30.00
70	Кірчов Ева	30.00
76	Хринавська Анна	30.00
83	Чорномаз Параскевія	30.00
83	Чорномаз Семен	30.00
83	Палко Юрій	30.00
83	Гайдучок Ева	30.00
99	Зінковський Наталія	30.00
104	Сідун Марія	30.00
105	Господаревський Тат.	30.00
106	Ґубаль Василь	30.00
113	Ватіс Пелагія	30.00
130	Варон Міке	30.00
131	Васараб Павло	30.00
131	Павкович Анна	30.00
131	Василенко Микола	30.00
133	Озібко Анна	30.00
133	Кігічак Юрій	30.00
133	Міклacієвич Антоній	30.00
133	Шавала Михайло	30.00
155	Легман Катерина	30.00
155	Гурал Анафія	30.00
155	Ревуцький Алекс	30.00
155	Олійник Микола	30.00
155	Екало Галина	30.00
158	Лисенко Оксана	30.00
158	Врублевська Анна	30.00
168	Запотічна Пасія	30.00
191	Клим Михайло	30.00
200	Коршалоський Вартко	30.00

Відділ	Ім'я	Сума
204	Дубляньок Анна	30.00
207	Рева В. Іван	30.00
209	Вихованець Марія	30.00
209	Вадяк Иосефа	100.00
209	Клебан Софія	30.00
220	Блінда Марія	30.00
221	Кушкуда Анна	30.00
221	Дикий Анна	30.00
233	Кузан Анна	30.00
235	Підгірний Іван	30.00
240	Владика Павло	30.00
245	Пустовой Василь	30.00
281	Ґотра Ксеня	30.00
288	Віхоть Еліяс	30.00
291	Савінда Михайло	30.00
292	Стефаняк Меланія	30.00
297	Креґел Марія	100.00
305	Датчко Метро	30.00
321	Чук Дмитро	30.00
327	Костишин Матвій	30.00
337	Гестанов Александер	30.00
337	Ільницький Володимир	30.00
350	Дорош Марія	30.00
352	Момот Михайло	30.00
361	Ратушний Михайло	30.00
361	Зелений Григорій	30.00
361	Кізима Микола	30.00
361	Глут Петро	30.00
361	Герцик Марія	50.00
361	Ракшис Марія	30.00
361	Михайлів Володимир	30.00
361	Шипула Михайло	30.00
364	Чаїн Роза	30.00
367	Руда Анієля	30.00
371	Тарнавський Іван	30.00
379	Тиран Анастасія	30.00
379	Томків Михайло	30.00
385	Залопаний Стефан	30.00
402	Курилець Лев	30.00
430	Маковська Вікторія	30.00
	Разом:	$ 2,560

ПРИБУТКИ ЗА ЖОВТЕНЬ 1975 Р.

Членські вкладки	$	206,600.49
Відсотки від:		
Бондів		146,842.79
Гіпотечних позичок		23,402.58
Членських позичок		2,187.44
Уділів		1,548.78
Банків		262.50
Разом:	$	174,244.09
Чинш від реальностей:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.		1,000.00
Бронкс, Н. Й.		445.67
Разом:	$	1,445.67
Прибутки реальности в Кергонксон, Н.Й.		16,671.91
Прибутки друкарні й книгарні		42,009.09
Звороти:		
Премії за забезпечення від випадку працівників		86.00
Коштів друків і приборів		4.32
Податків від заморгедж. реальностей		5,852.40
Федеральних і стейтових податків і соціяльного забезпечення працівників		6,087.15
Грошевий зворот		762.46
Разом:	$	12,792.33
Різні прибутки:		
Перенос до Сирітського Фонду		3,750.00
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства		467.50
Разом:	$	4,217.50
Інвестиції:		
Дозрілі і продані бонди		305,167.37
Оплачено гіпотечних позичок		85,252.06
Оплачено членських позичок		5,446.61
Разом:	$	395,866.04
Разом прибутки за жовтень 1975 року:	$	853,847.12

ВИДАТКИ ЗА ЖОВТЕНЬ 1975 Р.

Виплати членам:		
Дивіденда		137.90
Грошеві звороти		15,553.36
Посмертні запомоги		58,650.00
За дозрілі вивінувальні грамоти		82,947.50
Вкладки за дітей, родичі яких померли		91.40
Допомоги з Фонду Братського		2,560.00
Премії за реасекурацію		731.85
Зворот вкладок		125.29
Разом:	$	160,797.30
Виплати на реальностях:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.		2,823.86
Бронкс, Н. Й.		296.79
Разом:	$	3,120.65
Видатки:		
На реальностях в Керґонксон, Н.Й.		17,964.37
Друкарні й книгарні		42,775.84
Організаційні видатки:		
Кошти обласних засідань		540.39
Оголошення		1,446.75
Лікарські бадання нових членів		664.10
Винагорода обласних організаторів		1,402.90
Кошти подорожей обл. організаторів		842.43
Винагороди Відділовим секретарям		65,715.12
Разом:	$	70,611.69
Платня, забезпечення й податки:		
Пенсійна оплата працівників		80,144.34
Платня головних урядовців		6,500.00
Платня працівників		20,394.03
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		8,244.22
Асекурація		4,508.00
Разом:	$	119,790.59
„Свобода" за орган		18,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Меблі і машини		242.32
Вкладки до Братських Конґресів		25.00
Книжки й друки		21.24
Загальні канцелярійні видатки		679.93
Поштова оплата		540.00
Кошти друків і приборів		2,366.16
Обслуга машин IBM		737.18
Телефон		839.91
Загальні кошти подорожей		2,527.95
Відсотки від закуплених бондів		391.56
Разом:	$	8,371.25
Різні видатки:		
Виплати із Сирітського Фонду		3,377.01
Страта при продажі бондів		3,290.85
Пожертви		1,350.00
Спортова акція		300.00
Стипендії		1,200.00
Податки від заморґеджованих реальностей		12,438.84
Разом:	$	21,956.70
Інвестиції:		
Видано гіпотечну позичку		25,000.00
Видано позичок на грамоти		5,112.44
Закуплено бондів		356,423.50
Закуплено електронічні машини		128.00
Закуплено уділів		1,548.78
Разом		388,212.72
Разом видатки за жовтень 1975 року:	$	852,201.11

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем вересня 1975 року:		365,911.05
Прибутки за жовтень 1975 року:		853,847.12
Разом:	$	1,199,758.17
Видатки за жовтень 1975 року:		852,201.11
Готівка з кінцем жовтня 1975 року:	$	367,557.06

Баланс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 367,557.06	Фонди:	
Бонди	25,164,474.59	Забезпеченеві	$ 39,205,221.24
Уділи	519,536.10	Братські	216,460.07
Гіпотечні позички	4,310,394.40	Сирітський	174,465.39
Позички на грамоти	519,555.41	Захисту	227,248.02
Реальності	685,670.81	Наглої Потреби	44,176.46
Друкарські й електр. машини	108,112.11		
Позичка для УНКдВМ	8,192,270.70		
Разом:	$ 39,867,571.18	Разом:	$ 39,867,571.18

УЛЯНА ДИЧУК
головний касир

ПРО ДЕМОКРАТИЗАЦІЮ „СОВЄТСЬКОГО ОБЩЕСТВА"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

їхній спосіб думання, окремий уклад замкнутого кола. „Номенклятура, — твердить автор, — фактично не відбирається і в останній час стає спадковою". Вони користуються найласішим державним коритом і найбільшими нагородами за льояльність.

Контраст між нужденним життям „совєтських" людей і розкішним життям замкнутої касти номенклятурників посилює існуюче невдоволення і обурення населення. Але це обурення, пише автор, „переадресовується на людей інших національностей (на жидів у Росії, Білорусії і на Україні, на росіян в середньоазійських і прибалтійських республіках, на вірменів у Азербайджані і Грузії)".

Особливо великої руїни завдала партійно - державна монополія в галузі культури і ідеології. Вона оскотинює людей, вимагаючи від них лицемірства, пристосуванства, одноманітної сірости — все те разом приводить до „самооглуплювання" людини. В ідеологічному монізмі, спертому на непомильну догматику, посилюється нетерпимість до інакодумаючих, яка разом з холодним політичним розрахунком зумовлює переслідування всіх, хто не вкладається в норми отарного думання. В країні число політичних в'язнів, на думку Сахарова, сягає від двох до десяти тисяч. Автор вважає, що це число знижене, бо урядова реґламентація не дає змоги вести облік, в країні за партійно - урядовими приписами нема місця на існування політичного мислення, незгідного з урядовою догматикою. Тому інакодумаючих зачисляється до розбишак, злочинців і психічнохворих. В своїх розважаннях автор домагається загальної амнестії для всіх політичних в'язнів і ув'язнених за релігійні переконання, число яких дуже велике, та міжнародної контролі над в'язницями, таборами, а особливо над психіятричними заведеннями під опікою КҐБ.

Ніде не згадано в розважаннях про утиски і переслідування національних культур неросійських націй в боротьбі большевицького єдинодержавства, а вона ніколи не припинялася. В переліковї видань, названих в брошурі, за читання чи тримання яких переслідують і ув'язнюють людей, немає ні одного українського чи видання іншої неросійської нації. Хоч серед в'язнів, твердить автор, „численні групи т. зв. „націоналістів" з України, Прибалтійських республік, Вірменії") вироки їм, як визнає автор, „особливо суворі" і тільки за те, що „піклувались про збереження національної культури від реальної загрози русифікації".

В своєму насвітленні про позбавлення свободи людини в „совєтському суспільстві" (за окресленням автора), А Сахаров якось дивно розминувся з національним пригніченням неросійських народів, їхня несвобода лишається поза ліберальним реформізмом з демократизацією суспільства. Обходячи проблему національного визволення, без якого немає свободи людини, автор у своїх розважаннях про несвободу в СССР зосереджується на обороні прав людини взагалі, посилаючись „на релігію і философсько-етичні життєвотворчі системи". А вони, твердить автор, „звертають свою увагу на людину, а не на націю"...

Отже, людина поза нацією.

Відчужуючи людину від національного клімату, що витворюється в історично-культурному житті кожного народу, автор бачить вихід країни з історичного глухого кута в „демократичних реформах, які б зачепили всі сторони життя". А „орієнтація на проґрес, науку, особисте й суспільне моральне відродження" забезпечить країні, яку автор дуже любить, майбутнє. За ілюзіями еволюційного реформаторства абстрактного „совєтського" суспільства А. Сахаров не помічає, що й „совєтська людина" (міт), про створення якої марять кремлівські жерці, має бути поза національним буттям, але з „отечественним" патріотизмом, виплеканим на „національній гордості великоросів".

В заключній частині праці А. Сахаров оформляє програму демократизації, здійснення якої мало б вивести країну з історичного глухого кута і усунути небезпеку для людства. Багато з того, що пропонується, було внесено в попередні меморандуми, на які володарі Кремля відповіли мовчанкою. Пропонується: поглибити економічну реформу 1956 року, частково денаціоналізувати економічну й соціяльну діяльність, проголосити амнестію для всіх політичних в'язнів, видати закон про свободу страйків, видати законодавчі акти про свободи, забезпечити законами прилюдність, видати закони про: а) свободу вибирати місце проживання і праці в країні і б) забезпечити свободу виїзду за кордон, скасувати всі партійні і службові привілеї, впровадити в життя багатопартійну систему і перевести валютну реформу.

Про забезпечення національної свободи в § 10 пропонується: „Законодавче підтвердження права на відокремлення союзних республік, права на обговорення питання про відокремлення" — тобто тільки підтвердити, вірність, повторити те, що записано в сталінській конституції. І більш нічого. А в заключній частині еволюційної програми все подане в ній узагальнено твердженням, що „світові потрібна демілітаризація, національний альтруїзм і інтернаціоналізм..." І це тоді, коли в імперському царстві большевицької сваволі з литовців, вірменів, грузинів, українців, як і всіх неросійських народів большевицька політика єдинодержавства дере ремінь, щоб умертвити національне єство, убити духа нації.

Ствердивши, що країну заведено в історичний сліпий кут, з якого може вивести демократизація, сперта на запропоновану програму, А. Сахаров остерігає від рішучих дій для зреформування імперської системи. Як переконаний „еволюціоніст", „реформіст", він спеціяльно наголошує, що є „принциповим противником примусових революційних змін соціяльного ладу, які спричинюють руїну економічної і правової системи, масові страждання, беззаконство і страхіття". З такою „принциповістю" все реформаторство попадає в сліпий кут.

Слушно вказуючи на нечуване в людській історії нагромадження кривд соціяльних (і національних, — треба б додати — І. В.), спертих на беззаконні і сваволі, А. Сахаров остерігає від примусових революційних змін, лякаючи, що „держава проковтне кожного-кожного є похлинувшись. А люди вже не бояться, як було раніше — інші часи. З історичної безвиході, в яку завели країну оскотинені в сваволі номенклятурники з Політбюро на чолі, може вивести нації, включені в імперський комплекс, національна революція. Нею будуть зметені зогнилі підвалини большевицького тоталітаризму і беззаконства і утвердиться відроджена національна людина з ідеалами добра і шляхетного гуманізму в національних державах. Так бувало в історії, і до того йде в імперському царстві — СССР.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1975 Р.

Степан Гавриш

РІШАЛЬНИЙ МІСЯЦЬ

Усі наші союзовці знають про це, що в союзовій праці, а головно організаційній — рішальними були і завжди є місяці листопад і грудень. У цих двох місяцях відділові урядовці, секретарі і організатори приєднують найбільше нових членів. Пам'ятаємо ті „урожайні" місяці листопада-грудня коли Головна Канцелярія одержувала по 800, а то й понад тисячу аплікацій нових членів. Два останні місяці року завжди рішали, чи з прибутком, або втратою кінчається рік. Так буде і цього року.

Беручи до уваги проголошений звіт Рекордового Відділу головним секретарем Володимиром Сохоном за місяць вересень — а цей стан мало змінився і впродовж жовтня — то на 30-го вересня ц.р. УНСоюз нараховував 88.285 членів. Коли ж взяти до уваги, що на день 1-го січня цього року всіх членів було 89.069, то тим самим нам вже бракує 784 члени. Не багато поліпшилася справа також у листопаді. Тому грудень буде у нас тим рішальним місяцем, буде тим річним закінченням, що мусить похвалити наше річне організаційне діло. Мусимо подбати про це, щоб збільшити Союз на максимальну кількість нових членів. Будучи допомогово-забезпеченевою установою, ми не можемо стояти на місці, але повинні збільшувати її новими членами, якщо бажаємо бачити її сильною, активною і живою. А щоб наша організація могла постійно зростати та збільшатись, то до цього потрібно відповідної праці з боку союзового загалу. Потрібно ентузіястів, щоб ішли слідами наших піонерів.

Коли брати до уваги дотеперішню працю, то вона була не відповідна, її було замало, а властиво працювала тільки одна третя союзових Відділів, які придбали під кінець жовтня ц.р. 2.363 члени. В цей сам час аж 119 Відділів не придбали ні ОДНОГО нового члена, тож і не дивниця, що наші втрати доходять до 800 членів. Тут слід згадати і це, що союзові урядовці, як головні так і відділові, є цього року менше продуктивні, коли порівняти висліди їхньої праці з вислідами минулих років.

Щоб не допустити до дальших втрат, то на початку листопада ми вислали листи до всіх активних та відданих союзівців із закликом, допомогти придбати до кінця року ТИСЯЧУ ДВІСТА НОВИХ ЧЛЕНІВ. Це наша мета — наша квота.

Якщо союзовці а втому і делеґати 28 конвенції, а було їх 422- — відгукнуться на заклик і допоможуть придбати згаданих 1.200 членів, то закінчимо рік без поважних втрат. Лише посилена праця може дати добрі результати. Тому закликаємо весь союзовий актив включно з членами Головного Уряду і почесними членами Головного Уряду, присвятити останні тижні цього року виключно союзовій праці. Будуймо нашу заслужену установу спільними силами. ПАМ'ЯТАЙМО, ЩО ВЖЕ Є П'ЯТЬ ПЕРЕД ДВАНАДЦЯТОЮ.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У ЖОВТНІ 1975 Р.

П. Ч.	Організатор	Число Відділу	Здобув членів	на суму	в тому АДД
1	В. Палідвор	204	12	$ 24,000	2 АДД
2	О. Чабан	242	12	51,000	4 АДД
3	Софія Оріховська	340	11	49,000	8 АДД

204 В. Палідвор — 12

242 О. Чабан — 12

340 Софія Оріховська — 11

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЖОВТНІ 1975 РОКУ

Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у жовтні	Разом у 1975 р. членів	на суму	АДД
1	Філядельфія	38	29	209	$ 489,000	17
2	Піттсбурґ	19	10	129	197,500	3
3	Шамокин	20	32	154	319,000	20
4	Аллентавн	12	9	62	154,500	13
5	Скрентон	9	—	6	14,000	—
6	Вилкс Бери	9	—	15	23,500	—
	Разом:	107	80	575	$ 1,197,500	58

Округа МЕРИЛЕНДУ

	Валтимор	9	2	35	$ 109,000	10

ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ

1	Ню Йорк	34	24	180	$ 318,000	25
2	Сиракюзи-Ютика	13	9	102	181,000	8
3	Рочестер	9	7	69	89,500	2
4	Трой	7	4	57	95,000	6
5	Боффало	10	8	40	83,500	7
	Разом:	73	52	448	$ 767,000	48

ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ

1	Нюарк	22	22	152	$ 423,500	41
2	Джерзі Ситі	11	10	98	187,500	14
3	Перт Амбой	12	9	85	159,000	5
4	Пассейк	7	6	48	113,500	2
	Разом:	52	47	383	$ 883,500	62

ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧИҐЕН І ОГАЙО

1	Чикаґо, Ілл	35	13	171	$ 374,000	27
2	Детройт, Мич.	20	14	107	362,000	24
3	Клівленд, Огайо	20	17	183	652,500	57
4	Янґставн, Огайо	9	4	23	92,000	4
	Разом:	84	48	484	$ 1,480,500	112

ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ

1	Ню Гейвен	19	7	73	$ 161,500	9
2	Бостон	5	1	16	18,500	—
3	Вунсакет	6	2	12	32,000	1
	Разом:	30	10	101	$ 212,000	10

ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ

1	Центральна	6	—	8	$ 14,000	1
2	Міннеаполіс	7	1	20	94,000	7
3	Ст. Луїз	7	—	—	—	—
	Разом:	20	1	28	$ 108,000	8
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	3	46	$ 101,000	9

ОКРУГИ КАНАДИ

1	Торонто	25	1	118	$ 416,000	32
	Монтреаль	10	5	61	166,000	10
3	Ніяґара	9	2	52	215,000	7
4	Захід Канади	19	8	32	113,000	12
	Разом:	63	16	263	$ 910,000	61
	Загальна сума:		259	2,363	$ 5,768,500	373

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЖОВТНІ 1975 Р.

Округа АЛЛЕНТАВН

Ч. В.	Організатор	Придбано у жовтні	Сума забезпечення	АДД	Разом у 1975
44	М. Шеска	2	$ 2,000		2
47	Анна Гарас	2	6,000		28
124	І. Драбик	1	1,000		1
137	С. Колодруб	2	3,000		2
318	С. Саюк	2	2,000		2
	Разом:	9	$ 14,000		

Округа ВАЛТИМОР

81	А. Лукіянчук	2	$ 5,000		2

Округа БОСТОН

224	О. Їрха	1	$ 1,000		1

Округа БОФФАЛО

40	Вікторія Ванська	7	$ 5,500		12
127	Марія Гаравус	1	1,000		9
	Разом:	8	$ 6,500		

Округа ЧИКАҐО

22	Олена Олек	2	$ 6,000	1 АДД	17
114	А. Дорошенко	1	5,000		4
131	Л. Воднар	1	1,000		9
221	Марія Шпікула	1	1,000		
	Олена Карачевська	1	1,000		9
259	Юлія Ґуґлик	1	1,000		14
379	М. Семків	1	1,000		23
399	Р. Припхан	5	5,000		14
	Разом:	13	$ 21,000	1 АДД	

Округа КЛІВЛЕНД

112	Марія Капраль	1	$ 1,000		6
233	В. Дейчаківський	3	16,000	1 АДД	39
240	М. Кіґічак	8	41,000	5 АДД	44
251	Ю. Оришкевич	1	1,000		3
295	С. Мотрович	3	7,000	1 АДД	9
336	В. Шмагло	1	3,000		7
	Разом:	17	$ 69,000	7 АДД	

Округа ДЕТРОЙТ

94	Р. Татарський	6	$ 17,000	2 АДД	42
146	Г. Корб'як	1	1,000		8
183	П. Залуга	2	3,000		9
292	П. Федик	4	16,000	1 АДД	21
303	В. Лещук	1	1,000		2
	Разом:	14	$ 38,000	3 АДД	

Округа ДЖЕРЗІ СИТІ

25	Квітка Стецюк	1	$ 2,000		28
70	М. Жук	6	13,500	2 АДД	13
170	Галина Гаврилюк	1	2,000		14
270	С. Островський	2	6,000	1 АДД	16
	Разом:	10	$ 23,500	3 АДД	

Округа МІННЕАПОЛІС

385	Я. Карпяк	1	$ 3,000		12

Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)

385	Олександра Дольницька	1	$ 5,000	1 АДД	15
465	Текля Мороз	1	1,000		21
471	М. Андрухів	1	1,000		3
474	Дарія Манило	1	5,000		5
492	Марія Юзик	1	5,000		10
	Разом:	5	$ 17,000	1 АДД	

Округа НЮАРК

14	М. Отрок	2	$ 6,000		10
27	Люцина Олесницька	1	1,000		8
37	Анна Гнатюк	3	8,000	1 АДД	19
219	Марія Юров	1	2,000		2
234	Ольга Осередчук	2	6,000	1 АДД	10
340	Софія Оріховська	11	49,000	8 АДД	38
371	Ю. Варанюк	2	5,000		10
	Разом:	22	$ 77,000	10 АДД	

Округа НЮ ГЕЙВЕН

59	М. Галькевич	4	$ 4,000		9
254	В. Романишин	2	10,000		7
277	С. Кравець	1	1,000		8
	Разом:	7	$ 15,000		

Округа НЮ ЙОРК

8	Марія Кульчицька	1	$ 1,000		21
88	В. Квас	1	1,000		12
158	О. Саноцький	1	1,000		18
204	В. Палідвор	12	24,500	2 АДД	
	Софія Карплюк	3	3,000		
	О. Соколишин	1	2,000		27
293	І. Хома	2	2,000		2
361	І. Пригода	2	2,000		4
489	М. Шпетко	1	1,000		5
	Разом:	24	$ 37,500	2 АДД	

Округа НІЯҐАРА (Канада)

412	Емілія Смаль	1	$ 1,000		1
458	Д. Пищ	1	10,000		20
	Разом:	2	$ 11,000		

Округа ПАССЕЙК

42	П. Головачук	4	$ 9,000		32
182	Г. Клименко	1	1,000		
	В. Оріховський	1	1,000		7
	Разом:	6	$ 11,000		

Округа ПЕРТ АМБОЙ

155	М. Фединишин	5	$ 10,000		27
312	Юлія Шарик	1	1,000		2
349	М. Захарко	1	3,000		10
353	Дарія Оріховська	1	2,000		19
372	О. Ярема	1	1,000		16
	Разом:	9	$ 17,000		

Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

10	К. Хільченковський	5	$ 9,000		6
32	М. Хомин	5	8,000		10
45	В. Колінко	1	15,000		3
83	С. Гавриш	2	8,000		20
173	П. Щерба	2	2,000		10
245	М. Мартиненко	1	5,000	1 АДД	6
261	П. Аркотин	1	1,000		12
268	Е. Варилка	1	500		3
347	Катерина Гордон	1	500		3
362	Ф. Петрик	1	1,000		5
375	П. Тарнавський	1	2,000		
	І. Данківський	1	5,000	1 АДД	12
397	М. Нич	2	7,000		4
430	І. Кніґницький	5	14,000	2 АДД	20
	Разом:	29	$ 78,000	4 АДД	

Округа ПІТСБУРҐ

113	Г. Філіппі	1	$ 500		9
161	А. Джула	8	7,000		26
276	С. Іваницький	1	5,000		21
	Разом:	10	$ 12,500		

Округа РОЧЕСТЕР

36	Марія Ковальчук	1	$ 500		1
66	П. Лещишин	1	1,000		2
289	В. Гуссар	4	3,000		4
316	В. Гавриляк	1	2,000		15
	Разом:	7	$ 6,500		

Округа ШАМОКИН

78	І. Петрунцьо	6	$ 18,000	3 АДД	28
164	Т. Вутрей	9	21,000	2 АДД	
	П. Гелетій	1	2,000		20
201	Р. Тенетило	1	1,000		1
242	О. Чабан	12	51,000	4 АДД	52
382	Катерина Гарбест	3	3,000		7
	Разом:	32	$ 96,000	9 АДД	

Округа СИРАКЮЗИ - ЮТИКА

39	І. Пиндус	1	$ 2,000		11
271	І. Чопко	3	9,000	1 АДД	19
283	Ю. Гаврищків	3	12,000		6
330	І. Мартинюк	1	1,000		2
484	В. Запаранюк	1	5,000	1 АДД	12
	Разом:	9	$ 29,000	2 АДД	

Округа ТОРОНТО (Канада)

418	Іванна Мельник	1	$ 1,000		16

Округа ТРОЙ

13	П. Шевчук	3	$ 5,000		12
266	В. Труфин	1	3,000		15
	Разом:	4	$ 8,000		

Округа ВІННІПЕҐ (Захід Канади)

444	Л. Вовк	6	$ 31,000	2 АДД	13
500	І. Павлюк	2	6,000	1 АДД	2
	Разом:	8	$ 37,000	3 АДД	

Округа ВУНСАКЕТ

177	І. Лаба	2	$ 6,000		3

Округа ЯНҐСТАВН

119	Ольга Мамрич	2	$ 2,000		2
218	В. Мисів	1	5,000		1
386	Катерина Иого	1	1,000		2
	Разом:	4	$ 8,000		

НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ

79	Е. Людкевич	1	$ 1,000		1
257	П. Сильчак	1	2,000		10
196	Марія Шевченко	1	500		1
	Разом:	3	$ 3,500		

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1975 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Відділ	Місцевість	Здобув членів	П. Ч.	Відділ	Місцевість	Здобув членів
1	242	Фраквілл, Па.	52	42	226	Амстердам, Н. Й.	15
2	240	Клівленд, Огайо	44	43	305	Магони Ситі, Па.	15
3	121	Ром, Н.Й.	43	44	316	Рочестер, Н. Й.	15
4	94	Гамтрамк, Міч.	42	45	414	Ню Гейвен, Конн.	15
5	233	Лорейн, Огайо	39	46	434	Монтреаль, Квібек	15
6	340	Нюарк, Н. Дж.	38	47	5	Асторія, Н. Й.	14
7	42	Пассейк, Н. Дж.	32	48	170	Джерзі Ситі, Н. Дж.	14
8	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	28	49	259	Чікаґо, Ілл.	14
9	47	Ветлегем, Па.	28	50	399	Чікаґо, Ілл.	14
10	78	Майнерсвілл, Па.	28	51	416	Гамільтон, Онт.	14
11	155	Перт Амбой, Н. Дж.	27	52	442	Торонто, Онт.	14
12	204	Ню Йорк, Н. Й.	27	53	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
13	153	Філядельфія, Па.	26	54	90	Централія, Па.	13
14	161	Ембридж, Па.	26	55	106	Чікаґо, Ілл.	13
15	217	Рочестер, Н. Й.	23	56	444	Саскатун, Саск.	13
16	379	Чікаґо, Ілл.	23	57	460	Лондон, Онт.	13
17	63	Форд Ситі, Па.	22	58	13	Вотерліт, Н. Й.	12
18	115	Кентон, Огайо	22	59	40	Ірі, Па.	12
19	8	Йонкерс, Н. Й.	21	60	88	Керґонксон, Н. Й.	12
20	276	Ембридж, Па.	21	61	171	Джерзі Ситі, Н. Дж.	12
21	292	Детройт, Мич.	21	62	261	Вільямставн, Н. Дж.	12
22	465	Ляшин, Квібек	21	63	375	Філядельфія, Па.	12
23	83	Філядельфія, Па.	20	64	380	Орляндо, Фльор.	12
24	164	Бервик, Па.	20	65	385	Міннеаполіс, Мінн.	12
25	430	Філядельфія, Па.	20	66	407	Торонто, Онт.	12
26	458	Гамільтон, Онт.	20	67	484	Ютика, Н. Й.	12
27	37	Елізабет, Н. Дж.	19	68	39	Сиракюзи, Н. Й.	11
28	271	Елмайра, Н. Й.	19	69	102	Клівленд, Огайо	11
29	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	19	70	120	Аліквіппа, Па.	11
30	53	Піттсбурґ, Па.	18	71	267	Вестбури, Н. Й.	11
31	76	Нюарк, Н. Дж.	18	72	301	Чікаґо, Ілл.	11
32	158	Бруклин, Н. Й.	18	73	472	Чікаґо, Ілл.	11
33	22	Чікаґо, Іл..	17	74	14	Нюарк, Н. Дж.	10
34	147	Аллентавн, Па.	17	75	32	Філядельфія, Па.	10
35	34	Річмонд, Вірдж.	16	76	173	Вілмінґтон, Дел.	10
36	191	Трой, Н. Й.	16	77	214	Нюарк, Н. Дж.	10
37	216	Філядельфія, Па.	16	78	234	Елізабет, Н. Дж.	10
38	270	Джерзі Ситі, Н. Дж.	16	79	257	Лос Анджелес, Каліф.	10
39	372	Плейнфілд, Н. Дж.	16	80	349	Менвілл, Н. Дж.	10
40	418	Торонто, Онт.	16	61	360	Воффало, Н. Й.	10
41	230	Янґставн, Огайо	15	82	371	Нюарк, Н. Дж.	10
				83	492	Оттава, Онт.	10

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1975 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.	П. Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув чл.
1	В. Дейчаківський	233	59	40	В. Гавриляк	316	15
2	О. Чабан	242	52	41	Олександра Дольницька	434	15
3	В. Оріховський	353	43	42	Марія Кульчицька	8	14
4	В. Кобіто	121	42	43	М. Демчук	76	14
5	М. Кіґічак	240	42	44	Галина Гаврилюк	170	14
6	Р. Татарський	94	41	45	Юлія Ґуґлик	259	14
7	В. Дідюк	440	40	46	Р. Припхан	399	14
8	М. Фединишин	155	34	47	М. Хоманчук	5	13
9	І. Одежинський	153	33	48	М. Жук	70	13
10	І. Петрунцьо	78	28	49	О. Сидор	90	13
11	П. Головачук	42	27	50	І. Гуцайлюк	147	13
12	Анна Гарас	47	27	51	Е. Іванців	234	13
13	А. Джула	161	26	52	Л. Вовк	444	13
14	С. Гавриш	83	25	53	Р. Горнич	460	13
15	В. Палідвор	204	23	54	П. Шевчук	13	12
16	Т. Кубарич	217	23	55	В. Сачко	53	12
17	М. Семків	379	23	56	А. Кушнір	83	12
18	Квітка Стецюк	25	22	57	В. Квас	88	12
19	М. Турко	63	22	58	А. Іванюк	106	12
20	П. Вабич	115	22	59	Я. Карп'як	385	12
21	С. Іваницький	276	21	60	В. Запаранюк	484	12
22	В. Зорич	432	21	61	Вікторія Ванська	40	11
23	Текля Мороз	465	21	62	М. Вобечко	102	11
24	Д. Пищ	458	20	63	В. Рефт	120	11
25	І. Чопко	271	19	64	Стела Раєн	171	11
26	Софія Оріховська	340	19	65	І. Флис	267	11
27	Анна Гнатюк	37	18	66	С. Ковальчук	380	11
28	І. Кніґницький	430	18	67	І. Телюк	414	11
29	Олена Олек	22	17	68	М. Отрок	14	10
30	О. Саноцький	158	17	69	І. Пиндус	39	10
31	П. Федик	292	17	70	П. Щерба	173	10
32	Л. Влонарович	34	16	71	П. Сильчак	257	10
33	Т. Вутрій	164	16	72	П. Аркотин	261	10
34	В. Колодій	191	16	73	П. Фуґа	321	10
35	С. Островський	270	16	74	М. Захарко	349	10
36	О. Ярема	372	16	75	І. Гаврилюк	360	10
37	П. Ліщак	230	15	76	В. Шаран	407	10
38	В. Труфин	266	15	77	Марія Юзик	492	10
39	М. Гентош	305	15				

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

Ювілейний бенкет СУА в Коговсі

Коговс, Н. Й. (І. Д.) — Кінцеві слова гимну СУА віддзеркалювали думку численно зібраних союзянок на бенкеті у 50-річчя СУА в залі Українського Клюбу в Коговсі 8-го листопада ц. р. Бенкет відкрила голова Окр. Ради Південний Ню Йорк, Дозя Кушнір, вітаючи гостей і членок. Молитву провів о. дек. д-р В. Волошин. Програму вечора вела Ксеня Антипів з Ютики, культурно-освітня реф. Окр. Ради. Ювілейну промову виголосила голова Головної Управи СУА мґр Іванна Рожанковська. Вона піднесла великі заслуги СУА, як першої української громадської справи. СУА організації в Америці, на соборницьких, загально українських засадах, що виробила почуття національної єдности, солідарної співпраці для добра української справи, що єдина наша організація, що має доплив молодих членок, що допускає молодих не тільки до членства, але й до управи. Головна Управа СУА спільно з УККА закупила в Ню Йорку будинок, де у двох поверхах буде приміщуватися наша централя й музей. СУА постала з потреби боронити українське жіноцтво на міжнародній арені, і це ведеться вже 50 років з успіхом. Зокрема в цьому році багато зроблено на Міжнародному Жіночому Конгресі в Мехіко. Продовжуємо працю наших піонерок, в ім'я тих, що своє життя склали на жертівнику батьківщини. Потім З. Вілас, секретар Відділу СУА в Коговсі, прочитала історію 34-го Відділу СУА в Коговсі, що існує від 1930 р. Відділ проводив велику працю в усіх ділянках, зокрема збірки на церковні й національні цілі, вів культурно-освітню працю, вів світлички, опікувався недужими. Потім мґр І. Рожанковська вручила золоті медалі чотирьом піонеркам: Стефанії Шуховській, Софії Залопаній, Ользі Коник і Марії Шаршанович, першій голові, та передала медалю для недужої Теклі Постоловської. У мистецькій програмі: струнний квартет під проводом Я. Ліщинського відіграв два твори Моцарта, пізніше цей квартет, разом з К. Едді (клярнет), зі Скенектади, відіграв в'язанку українських пісень „Бандура". У квартеті грали Я. Кушнір і дві американки; Ф. Едді і К. Феррінґтон. П. В. Літинський (тенор) при фортепіяновім супроводі студента Л. Поповського, проспівав дві пісні: „Родимий краю" та „Два кольори". Пізніше він разом з Я. Кушніром, проспівали дует: „А Черемош плине" і „Над Прутом". Члени танцювальної групи „Верховина" з Вотерврліту, під проводом М. Коцура, відтанцювали „Запорожець" і гопак. Під час бенкету К. Антипів прочитала поему Світляни Кузьменко „Присвята жінці", потім письмові привіти: від 99-го Відділу СУА у Вотерврліті, Окружного Комітету Відділів УККА Олбанської Округи, Української Студентської Громади, Відділу УККА у Вотерврліті, Пластової Станиці у Коговсі, Братства св. Иосафата, „Провидіння", та Українських Католицьких Дочок у Вотерврліті, Школи Українознавства Обласної Округи, Т-ва Українських Інженерів Обласної Округи, 114-го Відділу СУА ім. 500 Героїн у Трою. Усні привіти виголосили: А. Кошикар від 57-го Відділу СУА в Ютиці, о. декан д-р Волошин, парох Вотерврліту, І. Дурбак від Відділу УККА у Трой та Об'єднання українських ветеранів Олбанської Округи, Д. Свідерська від ОЖ ООЧСУ в Амстердамі, І. Запаранюк прочитала привіт від Відділу ООЧСУ в Ютиці, інж. Р. Ракочий від Українського Горожанського Клюбу в Коговсі, В. Слободян від Братства св. ап. Петра й Павла в Коговсі, о. І. Куліш, парох св. Миколаївської парафії УПЦеркви у Трою, о. крил. В. Смик, парох Ютики, та о. крил. В. Андрушків, парох Коговсу.

Найстаршими членкиням-піонеркам відспівано многоліття. Вкінці відспівано гимн СУА. Прибуло 170 гостей, що заповнили залю. Довголітня голова СУА, Олена Лотоцька, не могла прибути на бенкет із-за недуги. Вона живе біля Олбані. Перед бенкетом відвідали її голова СУА та голова Окружної Ради СУА. Варт згадати, що К. Антипів удекорувала голову Головної Управи СУА та чотири піонерки корсажами з осінніх квітів, а перед столом піонерок красувався великий, старокрайовий коровай, що його спекла Анна Базар.

Окружна Рада та управа Відділів СУА вклали багато праці, щоб усе випало якнайкраще. Одначе замало було молодих членок.

Вкінці треба ствердити, що українське громадянство нашої округи гідно пошанувало СУА з його 50-річчям, наших піонерок-союзянок і поклонилося їхній невсипущій праці!

МІШАНІ ПОДРУЖЖЯ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

які фаталістично вірять у магію слова й заявляють, що „їх таке не зустріне", врешті такі, які необачно осуджують інших. Тому в цій справі треба бути обережним і тактовним та приготованим, що такий впадок може трапитися у власній родині.

Такі батьки реагують під впливом хвилевих почувань негативного типу, враженої амбіції, зранених національних почувань, нехтування батьківського авторитету. Вони не тільки втрачають дітей для себе й суспільства, але й самі відсуваються від активного громадського життя, замикаються в собі, попадають у депресію. З того втрата подвійна — батьки втрачають дітей, громада втрачає в батьках активних громадян, врешті в їх дітях і внуках — проспективних членів громади.

Тому треба цю атмосферу психічного напруження розрядити і створити такий психологічний клімат, щоб ця подія не приходила в формі потрясення і не викликала проявів розпуки, відчаю та не означала кінця світу.

Чи не краще, замість втратити дитину й морально вбити себе, затримати дитину при власній родині й суспільстві й евентуально притягти до себе чужо-національного її подруга?

Коли в основному треба вважати мішані подружжя явищем небажаним і невказаним, все таки з того лиха треба витягти бодай частинно позитивні наслідки для себе самого, для своїх дітей, їх родини і всієї спільноти, яка дуже бідна на людські ресурси і мусить дорожити кожним своїм членом.

(Кінець)

Непорозуміння між европейськими комуністами поглибилися, пляновану конференцію відложено

Східній Берлін, Німеччина. — Представники европейських комуністичних партій відбули тут у днях 19 і 20-го листопада ц.р. свої чергові наради, завданням яких було знайти порозуміння відносно підготовчих документів для плянованої вже віддавна конференції европейських компартій та визначити реченець цього збору. Але замість наблизитися до цілі, зустріч тільки поглибила давніші непорозуміння між поодинокими делеґаціями, в результаті чого пляновану в цьому році конференцію відложено, ігноруючи при тому виразне побажання генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, який в окремому зверненні до підготовчої комісії висловив був побажання, щоб така конференція відбулася ще перед XXV з'їздом КПСС, який, як відомо, заплянований відбути в лютому 1976 року. Представники 28 европейських комуністичних партій ствердили, що не осягнено однозгідного порозуміння відносно підготовчих документів, які потребують додаткового опрацювання і тому заповіджено скликання слідуючих нарад цієї комісії на другу половину січня 1976 р.

Вістка про відкладення конференції була прийнята в Москві з великим невдоволенням і розчаруванням, бо Брежнєв бажав мати полагодженими непорозуміння між поодинокими европейськими комуністичними партіями, які на московському з'їзді мали виступити, як передбачав зформульований в Москві документ, одногідно. Тим часом, деякі західні комуністичні партії, головно італійська і французька, які в останньому часі значно відхилились від генеральної лінії Москви, стараючись демократичним способом прийти до влади, а також східні — юґославська і румунська, відхилили на підготовчій конференції пропоновану Москвою і Східнім Берліном стратегію, кажучи, що кожна країна має свої окремі проблеми і тому не можна генералізувати методів і тактики та накидати їх поодиноким компартіям. Особливо рішучо відкидали таку пропозицію генералізації, чи як сказано у московському документі „генеральної стратегії", комуністи Італії і Франції, які свідомі того, що революційним способом вони ніколи не прийдуть до влади у їхніх країнах, а досягнути демократичну більшість вони зможуть тільки тоді, коли достосуються до методів демократичних партій Заходу.

КАПІТАНОВІ РІДНИХ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

никами твоєї високої мандрівки далекими мрійними дорогами, і ми також знаходили місце на кораблі Твоєї великої фльотиллі і сьогодні стоїмо перед Тобою, наш незабутній Капітане Богдане, щоб віддати Тобі наш останній салют.

Будь спокійний, Капітане Богдане! Твоя фльотилля направлена на правильний шлях. Твої кораблі знають свою призначену путь і вони донесуть все те багатство, що Ти призбирав його своїм трудолюбивим життям, мов найкраще поетичне намисто, туди, куди Ти хотів його привести — у рідний краї.

Кривавим листом
котить падолист
уріднім місті
молодечих візій,
де Ти складав сонетами
колись
високі мрії, ковані в залізі.

Це тут, де височіє
ясний храм,
Тобі з'явився лицар
у шоломі:
і пісня зазвучала,
мов орган,
щоб Ти в житті був ніжний
і незломний.

Ти тут пізнав ненависть
і любов
у колі друзів, в келії
„бриґідок",
і зрозумів, чому й за чим
прийшов
на суд страшний — поет,
і воїн, й свідок.

... Кривавим листом
котить падолист:
несе Твій світлий спів
у рідне місто,
куди ввійдеш — не як
контрабандист,
але як переможець
урочисто.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. МИСТЦЯ
ВОЛОДИМИРА ЛАСОВСЬКОГО
на Фонд Оборони Політичних В'язнів в Україні
до Головної Управи ОЖ ОЧСУ вислано 25.00 дол.
від ВІДДІЛУ ОЖ ОЧСУ в АСТОРІЇ

В першу річницю смерти
мого Дорогого і Незабутнього Друга
бл. п. Мирослава Кіндрата
складаю 15.00 долярів
на Фонд Оборони Валентина Мороза.
Орест КЕВАЛО

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. **СТЕФАНА БАРТКО**
на фонд „Діти Дітям"
жертвує 10.00 долярів
ОЖ ОЧСУ — ВІДДІЛ в АСТОРІЇ

ПРЕЗИДІЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"
сповіщає з глибоким жалем,
що 21-го листопада 1975 року відійшов у Вічність

БОГДАН КРАВЦІВ

визначний український поет, учений, літературознавець, публіцист і культурний діяч, член-основник і довголітній заслужений член Президії ОУП „Слово", наш незабутній Друг.

•

Родині Покійного висловлюємо наше найсердечніше співчуття.

•

Замість квітів на могилу, складаємо 100.00 (сто) дол. на видання творів Покійного.

Ділимося сумною вісткою з Родиною та Приятелями про те, що 5-го листопада 1975 р. відійшов у Вічність, по довгій та важкій недузі на 85-му році життя в Голливуді, Флорида

✠

ТЕОДОР НАКОНЕЧНИЙ

колишній ст. десятник військової жандармерії та член Польової Сторожі Начальної Команди УГА у Виниці, довголітній член Управи 170-го Відділу УНС „Українська Січ" в Джерзі Ситі та довголітній член Управи Українсько-Американського Клюбу в Маямі.

Похоронений 7-го листопада 1975 р. на кладовищі Флеґлер Меморіял в Маямі.

Горем прибиті:
дружина — АННА
син — ПЕТРО з дружиною та дітьми
Дальша Родина в ЗСА, Канаді та в Україні

•

Просимо Приятелів Покійного про молитви.

В глибокому смутку повідомляємо
Родину, Приятелів і Знайомих,
що 26-го листопада 1975 р. в Коговз, Н. Й.
відійшов у Вічність, нар. 23-го червня 1893 р.
в с. Настасів, Тернопільщина
наш Найдорожчий
МУЖ, ТАТО та ДІДУСЬ

✝

бл. п.

ІВАН РАКОЧИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 29-го листопада 1975 р. в українській католицькій церкві св. апп. Петра і Павла в Cohoes, о год. 9:30 ранку, відтак на український католицький цвинтар св. апп. Петра і Павла.

Горем прибиті:

МАРІЯ — дружина
ЯРОСЛАВ — син
д-р БОГДАН — син з дружиною РОМОЮ
ОЛЯ і ІРЦЯ — внучки
ТЕКЛЯ — сестра з родиною
ТЕОДОР — братанок з дружиною ОЛЕЮ
Близька і дальша Рідня в Україні

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність
дня 7-го серпня 1975 року
наш Найдорожчий і Незабутній
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п. д-р мед.
ЕДВАРД МИХАЙЛЕНКО

Нелегко знайти слова, щоб в належний спосіб висловити нашу вдячність усім, хто виявив нам у нашому горю доброту свого серця. Тож тільки цими скромними рядками дякуємо Всім, хто віддав останню прислугу Покійному, а нам старався облегшити невимовний біль і безмежний жаль.

В першу чергу щиро дякуємо Всечеснішим Отцям: о. Ю. Шумовському, о. Ф. Істочинові за молитви, Панахиди та похоронні відправи. Зокрема дякуємо о. Ф. Істочинові за щирі слова розради та прощальну проповідь у церкві.

Невимовно ми вдячні д-рові В. Базюкові та д-рові Д. Сауерові за дбайливу та безінтересовну опіку в часі перебування Покійного в лікарні.

Щиро дякуємо членам нашої Родини, Приятелям і Знайомим, а зокрема тим, що прибули з далека, за участь у похоронних відправах, Заупокійні Служби Божі, за молитви, за квіти, за пожертви на добродійні цілі та слова співчуття зложені особисто, листовно, телефонічно або телеграми. Щира подяка за квіти: Я. і Н. Колодіям, д-р Л. Климишин-Дзінґалам, д-р Л. і Л. Таранькам, М. і К. Колодіям, д-р В. і А. Григоровичам, д-р Г. і М. Майкело та фірмам: RCA і Allied Chemical Co.

В кінці щиро дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за старанне та вміле переведення похорону.

Нехай Всевишній Господь винагородить Усіх Вас щедрими ласками.

В глибокому смутку:
дружина — ОСИПА
діти: ЕДВАРД з дружиною МЕРИЕН
НІНА з чоловіком АҐМЕДОМ
ЕВҐЕН
АРЕТА з чоловіком ОРЕСТОМ
МАРТА з чоловіком ДАРКОМ

•

Пожертви на добродійні цілі, замість квітів на могилу
бл. п. ЕДВАРДА МИХАЙЛЕНКА
зложили:

Родина Михайленків	$100.00
О. Лиско	65.00
О. і К. Малицькі-Майклс	35.00
Р. і С. Цегельські	25.00
В. і С. Недільські	20.00
Я. Лісовець	20.00
К. і С. Мацілинські	20.00
І. Капубинська	10.00
О. і Ю. Урбанські	10.00

Пожертви вислано як слідує:

Духовна Семінарія св. Софії у Бавнд Бруку	$100.00
Фонд Катедри Українознавства в Гарварді	130.00
Стипендійний Фонд СУА, Бразилійцям	45.00
Разом:	$270.00

✝

У глибокій жалобі, з невимовним смутком повідомляємо,
що вночі з 29 на 30 листопада ц. р., несподівано і передчасно помер,
на 73-му році життя

Д-Р АНТІН РУДНИЦЬКИЙ

музика, музиколог, композитор, диригент, голова Світової Асоціяції Українських Професійних Музик, диригент мішаного хору „Кобзар" у Філядельфії, Па., дійсний член НТШ.

Тіло спочиває у похоронному закладі Andersen & Campbell, 703 Main Street у Томс Рівері, Н. Дж., звідкілля буде перевезений до Церкви-Пам'ятника на Українському Православному Цвинтарі у Бавнд Бруку, де в четвер, 4-го грудня о год. 11-ій перед полуднем буде відправлена Панахида.

МАРІЯ СОКІЛ — дружина
Син РОМАН з дружиною СУЗАННОЮ і дочкою ОКСАНОЮ
Син — ДОРІЯН з дружиною МОНІК і дочкою ТАРОЮ
Сестра МІЛЕНА
Брат ІВАН КЕДРИН з дружиною МАРІЄЮ
та близька і дальша Родина в ЗСА, Канаді і Україні

Науковець, музиколог, дириґент проф. д-р Мирослав Антонович

Приїзд до Америки на концертове турне славного Візантійського Хору з Голляндії зі знаменитим дириґентом д-ром Мирославом Антоновичем викликав широкий відгомін серед нашої громади на терені Америки і Канади, яка самозрозуміло горда на свого талановитого земляка, що зумів надхнути своїм знанням і не-українців і викликати в них ентузіязм до української пісні, до української музичної культури. Воно має значення не тільки з чисто культурного боку, бо пропаґується українську музику серед, в більшості, чужого довкілля, але теж має ще окреме значення, загально національне. Наш нарід здобуває собі виступами д-ра Антоновича чим раз ширше коло приятелів. Його виступи з добірним репертуаром української духовної та світської музики, дають свідоцтво про нашу високу музичну культуру, яка розвивалась часом в найбільш неприятливих обставинах (Леонтович), чи була присвоєна чужими (Бортнянський).

До якої міри мистецтво може допомогти національній справі, пригадує всім нам відомий факт, що польський пініст Падеревський з'єднав симпатії для незалежности Польщі своїм піяном, здобуваючи передусім для справи Польщі през. Америки Вільзона, який між своїми чотирнадцятма точками вставив незалежність Польщі.

З виступів д-ра Антоновича знаємо, що на його концерти чи відправи, на яких співає його хор, часто приходить міністер уряду Голляндії (інкоґніто) і після такого одного виступу, де співав хор нашу Службу Божу, він прийшов до дириґента, стиснув йому руку і подякував за духову насолоду і душевний підйом, який дає йому участь в Службі Божій, що її співає хор під управою нашого дириґента.

Проте, наш дириґент д-р Мирослав Антонович не тільки знаменитий дириґент, він є теж високої кляси музиколог із міжнародним ім'ям вченого. Про це, крім може фахівців, небагато з наших людей знає. А його науковий доробок досі імпозантний, що й дало йому в міжнародомі світі музикологів належне місце, про що свідчать його виступи на міжнародних конґресах музикологів. Він виступав, як представник Головного наукового музичного світу на таких міжнародних конґресах: в Утрехті в 1952 р., в Оксфорді в 1955 р., в Ню Йорку в 1961 р., в Зальбурзі 1964 р. та знову в Ню Йорку в році 1971. На тих конґресах д-р Антонович виголошував доповіді, які мали свою високу оцінку серед вчених музикологів світу.

Д-р Антонович дійшов до того ступеня визначного музиколога довгою та витривалою працею. Музичні студії він почав ще у Львові на Львівському університеті та Українському Музичному інституті ім. Лисенка, в якому професорами були такі славні наші музичні композитори, як д-р Станислав Людкевич, д-р Василь Барвінський, д-р Нестор Нижанківський, д-р Борис Кудрик, д-р Микола Колесса та інші. Вже зі студентських часів він займав пост дириґента хору питомців в Малій Духовній Семінарії, та маючи гарний голос удосконалював його лекціями співу. Якийсь час співав в хорі „Бандурист" працював як соліст-співак. Під час большевицької окупації з 1939 року він продовжував студії в державній Консерваторії у Львові.

Крім студій та практичного знання дириґентури, молодий музиколог почав брати активну ролю в нашому зорганізованому музичному житті і вже в 1937 р. помістив свою статтю на тему хорового мистецтва в журналі „Українська Музика", що його видавали наші музикологи під проводом д-ра Зиновія Лиська.

Опинившись на еміґрації та перейшовши всі страхіття нацистської Німеччини, він щасливо пережив ці роки та знову почав працю над собою і для інших. Виїхавши з Духовною Семінарією до Голляндії в 1948 р., як дириґент хору питомців, він в Голляндії продовжував студії Окрему увагу присвятив він музикології, які успішно закінчив докторатом в 1951 р. в Утрехті.

В Утрехтському університеті д-р Антонович як асистент при катедрі музикології, а в 1953 р. одержав на рік стипендію на Гарвардському університеті в ЗСА. Після повороту до Голляндії, він далі займав становище, як асистент і науковий старший робітник при тому ж університеті, при якому д-р Антонович є і досі зайнятий, як старший науковий робітник та професор музикології.

Д-р Антонович цілий час працює науково, досліджуючи не тільки українську, але й загально-европейську музику. За його редакцією видано твори Жоскена де Пре, одного з найславніших західньо-европейських композиторів ХУ — ХУІ століття. Він дальше працює над західньо-европейською музикою доби Ренесансу. Досі він помістив цілий ряд своїх наукових праць на тему української, церковної та світської музики в різних наукових виданнях Заходу, в тому в голляндських та німецьких енциклопедіях. Він опрацював загальне гасло „Україна" Ді Музік ін Гешіхте унд Ґеґенварт (Україна" Музика в минулому у сучасному). Статті на такі гасла: Колесса, Лятошинський, Людкевич, Лисенко, Ревуцький, Візантійська Музика, Київ, Москва, СССР, Українська Музика, і багато інших гасел, які може вперше появились в того роду наукових музичних енциклопедіях. У своїх наукових дослідах над партесною музикою, тобто поліфонічною музикою доби барокко (ХУІІ-ХУІІІ ст.). Ця музика донедавна була цілком недосліджена. В наших підручниках історії української музики можна знайти на цю тему кілька речень. Проф. Антонович своїми розшуками і дослідами віднайшов багато нотних партій писаних приблизно у ХУІІІ ст. і почав над ними дуже утяжливі студії. Були це партеса (партії) 5-ти голосних та 3 голосних творів концертів та двох Служб Божих. Ці твори знайдені в Новому Саді в Юґославії і писані своєрідним „київським знаменом" тобто своєрідним нотним письмом, яке не так легко відчитати.

Будучи разом з д-ром Антоновичем в Римі на викладах УКУ, я мав нагоду побачити ті маси нотного паперу, що його посписував наш вчений музиколог — довідатись про цю „таємну", досі майже незнану, ділянку нашої музичної творчости, про яку в дуже загальникових рисах можна було почути на викладах історії музики д-ра Бориса Кудрика, які незабутній „Бусьо" давав студентам Богословської Академії у Львові. Про цей партесний твір написав д-р Антонович статтю до „Богословії", а саме про 5-ти голосну Службу Божу. Також має вийти окрема праця про 5-п'ятиголосних концертів.

Це тільки фраґменти праці д-ра Антоновича, яку він плянує в ширших розмірах про музику українського барокко. Своїми дослідами проф. Мирослав Антонович можна сказати посунув досліди історії української музики, яких століття в минуле.

В Утрехтському Музичному видавництві, як том УІІІ вийшла в році 1974 більша праця д-ра Антоновича англійською мовою п. н. „Мелодії Українських Ірмологіонів".

Всім нам добре відомо, як тяжко українській науковій праці продістатись у якесь поважне чужомовне видавництво. Д-р Антонович в тому напрямі здобув неабиякі успіхи. Це осягнув він своїм великим знанням, своєю невтомною працею та своєю милою особовістю, яка може притягати і робити приятелів. При всіх своїх великих успіхах чи то в науці, чи в дириґентурі, проф. Мирослав Антонович залишився людиною незвичайно скромною і це велика прикмета його шляхетної музичної душі.

Українська громада має отже приємність вітати серед нас не тільки блискучого дириґента, але й великого формату вченого музиколога.

В. Ленцик

Ювілейне свято в Ірвінґтоні

У неділю, 9-го листопада ц. р. в українській православній церкві св. Тройці і Ірвінґтоні, Ню Джерзі, парохія св. Тройці відсвяткувала 20-ліття існування.

Минуло аж двадцять літ з того часу, як 20-го березня 1955 року відбулися парохіяльні організаційні збори, за котрих засновано парохію св. Тройці в Ірвінґтоні, та коли обрано першого голову парохіяльного уряду св. п. полковника Івана Нагнибіду і призначено, виконуючого обов'язки, настоятеля о. прот. Ф. Шпаченка.

Дня 5-го червня того ж року молода парохія св. Тройці відсвяткувала своє перше храмове свято ще в епископальній церкві св. Андрія при Клінтон ев. в Нюарку, де відбувались перші Богослуження і лише 10-го липня 1955 р. парохія св. Тройці стала власником церковного будинку і храму при Вейверлі ев., де й розпочались реґулярні Богослужения.

Одначе, недовго парохіяльна громада користалась з цього місця молитви і вже в 1960 р. під проводом парохіяльного уряду на чолі з Олександром Линником та з новопризначеним настоятелем митроф. протоієреєм о. Артемом Селипиною, закуплено будинок при Лайонс евеню і в 1964 р. розпочато будову нового храму, який був посвятив св. п. Митрополит Іван Теодорович 9-го травня 1965 р., тоді і відсвятковано Ювілей першого 10-ліття існування парохії.

Сьогодні, 9-го листопада минуло друге 10-ліття парохії св. Тройці. В цей день відбулось урочисте Богослуження, очолене Владикою Архиєпископом Марком в співслуженні протопресвітера і голови Консисторії о. Артема Селепини і настоятеля парохії св. Тройці митрофорного протоієрея о. д-ра Юрія Шумовського та о. протодиякона Володимира Поліщука. Під час Богослуження чудово співав церковний хор ім. Д. Бортнянського під дириґуванням знавця церковних співів інж. Дмитра Олійника. Під час Божественної Літурґії хор вперше виконав Херувимську, твір і композицію молодого, відомого композитора, співака хору, маестра, професора Рафаїла Венке. Спів сольо виконували солістки Віра Яворська та співачки Король, Ковбаснюк, Балаценко.

Під час Літурґії від імени Церковної Управи, Сестрицтва св. Покрови та парохіян піднесено гарно оздоблену та коштовну митру настоятелеві церкви св. Тройці о. митратові д-рові Юрієві Шумовському на знак пошани та любови парохіян до нього, які він заслужив за короткий час настоятельства любов'ю до парохіян і молоді, молитвами та проповідництвом, як рівнож своїм соборноправним відношенням до братів у Христі — духовенства та вірних Української Католицької Церкви. Акт посвячення і наложення митри доконав Владика Архиєпископ Марко. Після молебня та многоліттєвія Митрополитові Мстиславу, всьому українському прав. епископству, Американській Державі, настоятелю парофії, Церковному Урядові, Сестрицтву„ парохіянам, хорові та дириґентові і парохіяльній молоді, — було надзвичайно урочисто відспівано многоліттєвія і всі присутні що перебували в храмі та прибувші гості зайняли місця за святочним столом і обідом. Хор церкви св. Тройці ім. Д. Бортнянського під дириґуванням інж. Д. Олійника в концертовій частині свята гарно виконав кілька світських пісень та група бандуристів „Гайдамаки" під проводом парохіянина св. Тройці і здібного співака, маляра та поета В. Васькова дала невеличкий концерт.

За святочним столом, крім Владики Архиєпископа Марка було багато гостей з духовенства і представників різних організацій тутешніх парохій та із сусідніх парохій.

Після молитви виголошеної Владикою Архиєпископом Марком і вступного слова голови церковного уряду О. Линника, промовляв голова Святочного комітету, відомий культурний та громадський діяч Іван Галій, котрий подав історичний перебіг парохії св. Тройці, представив та привітав почесних гостей, членів Парохіяльного Уряду, Сестрицтва жертводавців та заслужених членів парафії і хористів. Під час обіду промовляли, вітаючи парохію з Ювілеєм: Архиєпископ Марко, протопресвітер А. Селепина, як голова Консисторії та колишній довголітній настоятель церкви св. Тройці протопресвітер Ф. Форостій і о. Б. Железівський та о. настоятель церкви св. Тройці о. д-р Ю. Шумовський.

З великим піднесенням присутні вислухали промови і гучні оплески та многоліттєвія наповнили залю.

З прибуттям нового настоятеля о. д-ра Ю. Шумовського до церкви св. Тройці в Ірвінґтоні, запанував соборний та виключно церковний дух, без будь-яких партійних чи політичних нахилів.

Теперішній настоятель церкви св. Тройці часто співслужить з рідними братами по національності й в Христі — українським католицьким духовенством чи то в православній церкві св. Тройці, чи в католицькій церкві св. Івана Хрестителя. Отець настоятель час до часу доповідає на науково-популярні теми, які мають успіх і зацікавлення у громадян та молоді обох церков, і котрі о. д-р Ю. Шумковський плянує в будуччині поширити на різні релігійні та наукові теми. У зв'язку з основною, великою і незабутньою працею попереднього настоятеля о. протопресвітера А. Селепини, голови церковного уряду О. Линника з членами Управи, Сестрицтва, добродинців та інших парохіян у створенню парохії та її добробуту, церква св. Тройці сьогодні не має ані гроша боргу. Тому, теперішній настоятель о. д-р Ю. Шумовський та парохіяльний уряд докладають тепер усіх старань лише в плеканню і поширенню в парохії серед її молоді релігійної, національної свідомости та культури, щоб зустріти незабаром і 25-річчя парафії св. Тройці з ще кращими успіхами.

Н. Н.

Трирічна радіопередача „Пісні України" в Лос Анджелесі

Громада великого Лос Анджелесу останніми роками збагатилася ще однією культурною перлиною, якою є українська радіопрограма „Пісня України" — Протягом свого розвитку, переживши дещо бурхливі моменти „Пісня України" сьогодні переживає повну зрілість і продуктом, а саме високомистецькими радіопрограмами осягнула те, що ми звемо повним признанням успіхів.

Переглядаючи сторінки історії цієї радіопрограми, треба згадати, що першим промотором народження та дальшого її існування були Марійка і Святополк Шумські, сьогоднішні її керівники і продуценти, та Зореслава і адвокат Кузики, які оплативши перші місяці пересилання, започаткували існування „Пісні України"

Протягом двох літ радіопересилання велося її першим керівником-директором о. Ю. Почепюком, тодішнім парохом церкви св. Андрія, а пізніше парохом церкви св. Володимира.

Не зважаючи на різні проблем та недотягнення, „Пісня України" існувала та чекала на свій повний розвиток, а існувала вона завдяки жертвенности та праці ідейних одиниць в особах її меценатів та управи.

Конечно підкреслити мистецький вклад п-ва Шумських, головно при формуванні та писанні монтажів спеціяльних т. зв. „амбасадорських" радіопрограм, що вони робили жертвенно та ідейно без ніяких натяків чи претенсій на спеціяльні признання чи почесті.

Їхнє намагання разом з головою інж. Л. Осадцою та управою, неприбуткової корпорації увінчалося успіхом.

Швидко, після цього, залишив несподівано Лос Анжелес керівник радіопрограми о. Ю. Почепюк. На запрошення управи, програму очолили п-во М. і С. Шумські та старанно, підготовляючи високомистецькі та змістові радіпрограми поставили її на високомистецькому рівні, працюючи без жадної матеріяльної винагороди. Керівники „Пісні України" поставили собі за завдання звертати увагу на це, щоб ця радіопрог. об'єднала та служила цілій громаді та була всегромадським надбанням. Ці ідеї керівників та управи сьогодні вповні здійснені.

„Пісня України" скорим темпом охоплює та зацікавлює щоразто більше українське громадянство, яке чимраз більше жертвенно підкріплює її фінансово, а це доказ, що українська радіопрограма в Лос Анджелесі стала культурним надбанням усіх, за що належить признання в першу чергу її керівникам за їхні досконалі радіопрограми, які вони дарують нам безінтересовно.

А. Рудник

†

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ГИВЛЮТ, членка УНС Відд. 219 Т-ва ім. М. Грушевського в Нюарку, Н. Дж., померла 2 червня 1975 р. на 85 р. ж. Стала членкою УНС в 1940 р. Полишила в смутку Марію, Віллама і Розалію. Похорон відбувся 5 червня ц. р. на цвинтарі Евергрін в Нюарк, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Марія Юров, секр.

КАТЕРИНА БІЛИНСЬКА — членка УНС Відд. 375 Т-ва ім. Д. Вітовського у Філядельфії, Па., померла на 49 р. ж. Нар. в с. Биків, пов. Самбір і стала членкою УНС 1962 р. Полишила в смутку мужа Павла, дочку Віру. Похорон відбувся 26 серпня ц. р. на цвинтарі св. Марії, Фокс Чейс біля Філядельфії, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

МАРІЯ ЛАНЬОШ — членка УНС Відд. 161 Б-ва св. Василія в Амбрідж, Па., померла 30 серпня 1975 р. на 77 р. ж. Стала членкою УНСоюзу в 1928 р. Полишила в смутку дочку Анну, 2 синів Петра і Антона, 7 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 23 серпня 1975 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Амбрідж, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Джула, секр.

МИХАЙЛО ЗАМАНА, член УНС Відд. 128 Т-ва ім. Т Шевченка в Кліфтон Гайтс Па. помер 1 жовтня 1975 р. на 49 р. ж. Нар. в с. Гамбик, Чернігівський р-н і став членом УНС 1968 р. Полишив у смутку 2 братів і сестру. Похорон відбувся 6-го жовтня ц. р. на цвинтарі Арлінґтон в Дрексел Гілл, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Глова, секр.

КОНСТАНТИН СИТНИК — член УНС Відд. 153 Т-ва ім. Л. Мишуги у Філядельфії, Па., помер 12 жовтня 1975 р. на 65 р. ж. Нар. на Полтавщині і став членом УНС 1962 р. Полишив у смутку дружину Марію і родину. Похорон відбувся 15 жовтня ц. р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЕВГЕНІЯ ШТАЙНБЕРГ — членка УНС Відд. 293 Б-ва св. Юрія в Брукліні, Н. Й., померла 20 вересня 1975 р. на 63 р. ж. Нар. в с. Слободі Золотій, пов. Тернопіль і стала членкою УНС в 1951 р. Полишила в смутку сина Ігоря, 2 сестри Марію і Юлію. Похорон відбувся 23 вересня ц. р. на цвинтарі Мт. Олівет в Квінсі, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ТЕКЛЯ МАКСИМІВ, членка УНС Відд. 379 Б-ва св. Юрія в Чікаґо, Ілл., померла 19 жовтня 1975 р. на 80 р. ж. Нар. в с. Юсковичах, Україна і стала членкою УНС 1950 р. Полишила в смутку 2 синів Ярослава і Іларіона Богдана і невістку Гелену. Похорон відбувся 22 жовтня ц. р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чікаґо, Ілл.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Семків

МИХАЙЛИНА ЛЕЩИШИН, членка УНС Відд. 334 Т-ва ім. І. Франка в Клівленді, Огайо, померла 26 серпня 1975 р. на 72 р. ж. Стала членкою УНС в 1948 р. Полишила в смутку мужа, сина Зенона, 2 дочки Елеонору і Тамару, 8 внуків. Похорон відбувся 30 серпня ц. р. на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 13-го ГРУДНЯ 1975 р.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка 266 Відд. о год. 7:30 веч. в Укр.-Гор. Клюбі при 3-5 Теллер вул. На порядку: вибір управи на 1976 р. Якщо не з'явиться на означену годину відповідне число членів, збори відбудуться годину пізніше і будуть правосильні.

НЕДІЛЯ, 21-го ГРУДНЯ 1975 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці 36 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр.-Амер. Клюбу при 292 Гадсон Авеню. На порядку зборів: вибір управи на 1976 р. Проситься чл. прибути. — Стелла Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Демянів.

НЕДІЛЯ, 14-го ГРУДНЯ 1975 р.

МОНЕСЕН, Па. Річні збори 338 Відд. о год. 1-ій по пол. в українській залі на 2-ій вулиці, 213 Скунмекер Аве. Проситься членів Донора і West Newton прийти на збори. Є важні справи. Буде вибір управи на 1976 р. І. Кудлик, пред., Н. Кух, секр.

ГЕРИ, Інд. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 100 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Pittman Square, 61st Ave. and Penn. Street. Є важні справи до полагодження. На порядку: звіт Управи та вибір нової Управи на 1976 р. Проситься чл. прибути. — А. Цибак, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7403. Вдячний кінь

От тобі і вдячність!.. Я врятував йому життя, а він скинув мене на землю... А що буде тепер?! Гей! Бачу, що ти таки вдячний!